

ROZSUDEK SOUDU (prvního senátu)

27. září 2006 *

Ve věci T-204/03,

Haladjian Frères SA, se sídlem v Sorgues (Francie), zastoupená N. Coutrelisem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Komisi Evropských společenství, zastoupené A. Whelanem a O. Beynet, jako zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokátem,

žalované,

podporované

Caterpillar, Inc., se sídlem v Peoria, Illinois (Spojené státy),

* Jednací jazyk: francouzština.

Caterpillar Group Services SA, se sídlem v Charleroi (Belgie),

původně zastoupenými N. Levym, solicitor, a S. Kingston, barrister, dále N. Levym a T. Grafem, advokátem,

vedlejšími účastnicemi řízení,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 1. dubna 2003, kterým byla zamítnuta stížnost týkající se údajného porušení článků 81 ES a 82 ES, kterou podala Haladjian Frères SA proti Caterpillar, Inc.,

**SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (první senát),**

ve složení R. García-Valdecasas, předseda, J. D. Cooke a V. Trstenjak, soudci,
vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 28. března 2006,

vydává tento

Rozsudek

Skutkový základ žaloby

A – Dotčené společnosti

- 1 Žalobkyně, stěžovatelka, je francouzský podnik, který dováží a prodává v Evropě a Africe náhradní díly pro stavební stroje. Její hlavní zdroje zásobování se nacházejí v Evropské unii a ve Spojených státech.

- 2 Společnost Caterpillar, Inc., proti níž stížnost směřuje, je americký podnik, který vyrábí a prodává stavební stroje, jakož i příslušné náhradní díly. Prodej těchto výrobků v Evropě a Africe uskutečňuje prostřednictvím švýcarské dceřiné společnosti Caterpillar Overseas. V roce 1990 Caterpillar Overseas založila belgickou dceřinou společností Caterpillar Export Services (CES) za účelem řízení a kontroly vývozu náhradních dílů, které vyrobila společnost Caterpillar, mezi jednotlivými zeměpisnými oblastmi.

B – *Správní řízení*

1. *Řízení zahájené Komisí proti Caterpillar*

- 3 V roce 1963 Caterpillar oznámila Komisi standardní dohodu o distribuci svých výrobků v Evropě. Toto oznámení bylo učiněno několikrát, zejména v roce 1983 a 1992. Před podáním stížnosti společností Haladjian v říjnu 1993 a od roku 1990 podali ostatní další prodejci náhradních dílů stížnosti proti Caterpillar.
- 4 Na základě těchto stížností Komise zaslala společnosti Caterpillar dne 12. května 1993 oznámení námitek (dále jen „oznámení námitek“), ve kterém tomuto podniku vytýkala, že vybíral servisní poplatek za prodeje mimo území, dopouštěl se cenové diskriminace a zakazoval prodej dalším prodejcům, pokud se jevílo, že zamýšlejí vyvážet.
- 5 Dne 27. srpna 1993 se Caterpillar vyjádřila k oznámení námitek a popřela existenci všech dotčených protiprávních jednání.

2. *Řízení zahájené na základě stížnosti Haladjian*

- 6 Dne 18. října 1993 žalobkyně předložila Komisi návrh na základě článku 3 nařízení Rady č. 17 ze dne 6. února 1962, prvního nařízení, kterým se provádějí články [81]

a [82] Smlouvy (Úř. věst. 1962, 13, s. 204; Zvl. vyd. 08/01, s. 3), který se týkal údajných protiprávních jednání porušujících tato ustanovení, jichž se dopustila společnost Caterpillar (dále jen „stížnost“).

- 7 Dne 25. ledna 1994 předložila Caterpillar své připomínky k stížnosti.

- 8 Dne 23. května 1994 podala Haladjian své komentáře k těmto připomínkám, jakož i k odpovědi společnosti Caterpillar na oznámení námitek.

- 9 V rámci svého šetření Komise provedla ve dnech 6. a 7. července 1995 kontrolu u některých evropských distributorů společnosti Caterpillar. Stejně tak v září 1995 a poté v únoru 1996 zaslala Komise evropským distributorům společnosti Caterpillar různé žádosti o informace, na něž obdržela poslední odpovědi v dubnu 1996.

- 10 Haladjian rovněž zaslala Komisi několik dopisů, aby jí předložila nové dokumenty. Konkrétně dne 11. dubna 2000 předala Komisi souhrnnou zprávu, která shrnovala všechny prvky její stížnosti, které byly založeny do spisu.

- 11 Dne 19. července 2001 Komise zaslala žalobkyni dopis podle článku 6 nařízení Komise (ES) č. 2842/98 ze dne 22. prosince 1998 o slyšení stran v určitých jednáních podle článků [81] a [82] Smlouvy o ES (Úř. věst. L 354, s. 18; Zvl. vyd. 07/04, s. 204) a oznámila jí svůj záměr stížnost zamítnout (dále jen „dopis podle článku 6“).

- 12 Dne 22. října 2001 žalobkyně předala Komisi své připomínky k dopisu podle článku 6.
- 13 Rozhodnutím ze dne 1. dubna 2003 Komise stížnost formálně zamítla (dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 14 Dopisem ze dne 8. května 2003 Komise sdělila Caterpillar, že po posouzení její odpovědi na oznámení námitek a následně získaných informací se rozhodla vzít zpět své námítky a věc odložit.

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 15 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 10. června 2003 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 16 Dopisem ze dne 2. října, doplněným dne 16. října 2003, Caterpillar a Caterpillar Group Services podaly návrh na vstoupení do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhových žádání Komise.
- 17 Usnesením ze dne 5. prosince 2003 předsedy pátého senátu Soudu bylo povoleno vedlejší účastenství Caterpillar a Caterpillar Group Services na podporu návrhových žádání Komise a byla přijata žádost o důvěrné zacházení.

18 Caterpillar a Caterpillar Group Services (dále jen „Caterpillar“) předložily dne 2. února 2004 spis vedlejšího účastníka. Ve dnech 22. a 20. dubna 2004 žalobkyně a Komise předložily svá vyjádření ke spisu vedlejšího účastníka.

19 Na základě zprávy soudce zpravodaje Soud (první senát) rozhodl zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření vyzval Komisi, aby uvedla, jakým způsobem bylo řízení zahájené proti Caterpillar následně po oznámení námitek skončeno. Dopisem ze dne 8. března 2006 zapsaným do rejstříku kanceláře Soudu dne 10. března 2006 Komise odpověděla Soudu na tuto otázku.

20 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky položené Soudem byly vyslechnuty na jednání dne 28. března 2006.

21 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení;

— uložil vedlejším účastnicím, aby nesly vlastní náklady řízení, jakož i vlastní náklady řízení vynaložené z důvodu jejich vedlejšího účastenství.

22 Komise navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

23 Vedlejší účastnice navrhují, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení jimi vynaložených.

Právní otázky

A – Úvodní poznámky k rozsahu povinností, které přísluší Komisi při vyšetřování stížnosti na porušení článků 81 ES a 82 ES

24 Úvodem hlavní účastnice řízení uvádějí povinnosti, které Komise má při vyšetřování stížnosti, analyzují úroveň důkazů a odůvodnění, které musí být v této souvislosti od tohoto orgánu vyžadovány a diskutují o rozsahu přezkumu Soudu v případě žaloby proti rozhodnutí zamítajícímu stížnost.

- 25 Soud nejprve podotýká, že napadené rozhodnutí dochází na základě analýzy ohledně použití čl. 81 odst. 1 ES a článku 82 ES k závěru, že informace, které společnost Haladjian předložila během správního řízení, zejména v odpovědi na dopis podle článku 6, „neumožňují [stížnosti] vyhovět“, a v důsledku toho ji zamítá. Právě v této souvislosti je třeba připomenout, jaká jsou práva stěžovatele a povinnosti Komise v případě zamítnutí stížnosti, která se dovolává porušení článků 81 ES a 82 ES.
- 26 Stěžovatel tak má právo být informován a vyjádřit se k důvodům zamýšleného zamítnutí své stížnosti Komisí před tím, než je rozhodnutí v této věci tímto orgánem přijato. Nařízení č. 17 a č. 2842/98 použitelná v projednávaném případě totiž udělují procesní práva osobám, které předložily Komisi stížnost na základě článku 3 nařízení č. 17. Mezi tato práva patří práva uvedená v článku 6 nařízení č. 2842/98, podle kterého Komise, pokud má za to, že okolnosti, které zjistila, ji neopravňují k tomu, aby vyhověla stížnosti, sdělí stěžovateli důvody zamítnutí této stížnosti a stanoví mu lhůtu k předložení případných písemných vyjádření.
- 27 Ani nařízení č. 17, ani nařízení č. 2842/98 tak neobsahují výslovná ustanovení týkající se postupu ve věci samé v případě stížnosti a případných vyšetřovacích povinností Komise, pokud jde o šetření této stížnosti (rozsudek Soudu ze dne 18. září 1992, Automec v. Komise, T-24/90, Recueil, s. II-2223, bod 72). V tomto ohledu je namístě poznamenat, že Komise nemá povinnost zahájit řízení, které směřuje k prokázání případných porušení práva Společenství (viz obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1989, Star Fruit v. Komise, 247/87, Recueil, s. 291, 301) a že mezi právy udělenými stěžovatelům nařízením č. 17 a nařízením č. 2842/98 není uvedeno právo na konečné rozhodnutí o tom, zda došlo k tvrzenému protiprávnímu jednání, či nikoli (rozsudek Soudního dvora ze dne 18. října 1979, GEMA v. Komise, 125/78, Recueil, s. 3173, body 17 a 18).

- 28 Na základě těchto zásad judikatura uznala, že jelikož Komise nemá povinnost rozhodnout o existenci, či neexistenci protiprávního jednání, nemůže být nucena vést vyšetřování, jelikož toto vyšetřování nemůže mít jiný předmět než vyhledávání důkazů o existenci, či neexistenci protiprávního jednání, které Komise není povinna zjišťovat (výše uvedený rozsudek *Automec v. Komise*, bod 76). Navíc, i kdyby takové vyšetřování bylo vedeno, žádné ustanovení sekundárního práva nepřiznává stěžovateli právo, které by ukládalo Komisi povinnost pokračovat v řízení až do konečného rozhodnutí konstatujícího existenci, či neexistenci tvrzeného protiprávního jednání (rozsudek ze dne 17. května 2001, *IECC v. Komise*, C-449/98 P, Recueil, s. I-3875, bod 35). Existence diskreční pravomoci přiznané Komisi v rámci přezkumu stížností totiž nezávisí na tom, jak dalece vyšetřování ve věci pokročilo (výše uvedený rozsudek *IECC v. Komise*, bod 37).
- 29 V této souvislosti Soud rozhodl, že pokud se Komise rozhodne přistoupit k vyšetřování stížnosti, musí jej, kromě jeho podrobného patřičného odůvodnění, provést s nezbytnou starostlivostí, vážností a řádnou péčí, aby byla schopna s plnou znalostí věci posoudit skutkové a právní okolnosti, které stěžovatelé předložili k jejímu posouzení (rozsudky Soudu ze dne 29. června 1993, *Asia Motor France a další v. Komise*, T-7/92, Recueil, s. II-669, bod 36, a ze dne 21. března 2001, *Métropole Télévision v. Komise*, T-206/99, Recueil, s. II-1057, bod 59).
- 30 Ve světle těchto úvah je třeba, aby Soud ověřil, zda napadené rozhodnutí, které zamítá stížnost, obsahuje patřičný přezkum skutkových a právních okolností, které byly v rámci správního řízení předloženy Komisi k posouzení. V tomto ohledu je třeba připomenout, že soudní přezkum aktů Komise, které obsahují komplexní hospodářská posouzení, jako je tomu v případě tvrzení o porušení článků 81 ES a 82 ES, se omezuje na ověření dodržení procesních pravidel a pravidel týkajících se odůvodnění, jakož i ověření věcné správnosti skutkových zjištění, neexistence zjevně nesprávného posouzení a zneužití pravomoci (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. listopadu 1987, *BAT a Reynolds v. Komise*, 142/84 a 156/84, Recueil, s. 4487, bod 62, a ze dne 15. června 1993, *Matra v. Komise*, C-225/91, Recueil, s. I-3203, body 23 a 25; výše uvedený rozsudek *Asia Motor France a další v. Komise*, bod 33).

B – *Obecný popis „systému CES“, žalobních důvodů Haladjian a napadeného rozhodnutí*

- 31 Stížnost Haladjian se vztahuje ke změnám, které provedla společnost Caterpillar ve svém systému prodeje náhradních dílů od roku 1982, a to aby omezila paralelních dovozy do Evropy ze Spojených států.

1. *Popis systému CES*

- 32 Za účelem prodeje svých výrobků rozdělila Caterpillar svět na jednotlivé zeměpisné oblasti, mezi nimiž jsou Spojené státy, oblast ES/ESVO a Afrika, a svěřila prodej svých stavebních strojů a příslušných náhradních dílů 181 nezávislým distributorům, kteří provádějí svou činnost v 160 zemích. Distributoři společnosti Caterpillar v oblasti ES/ESVO neuskutečňují výhradní prodej na území, které jim bylo svěřeno. Caterpillar tak má dva distributory v Itálii (včetně Maia), dva distributory ve Spojeném království (včetně Leverton) a jediného distributora ve Francii (Bergerat).
- 33 Caterpillar nestanovuje svým distributorům prodejní ceny. Každý z nich stanovuje své ceny svobodně s ohledem na nákupní cenu, výkyvy směnných kurzů, marketingové náklady a místní podmínky hospodářské soutěže. Podle informací zjištěných během správního řízení, ceny uplatňované americkými distributory jsou nižší než ceny uplatňované evropskými distributory, které jsou nižší než ceny uplatňované africkými distributory. Ceny uplatňované evropskými distributory se mezi jednotlivými zeměmi rovněž značně liší.

- 34 Do roku 1982 Caterpillar nijak neomezovala zásobování náhradními díly podle jednotlivých zeměpisných oblastí. Zásobování ve stejné zeměpisné oblasti (jako je oblast ES/ESVO) zůstávalo rovněž zcela svobodné jak pro další prodejce náhradních dílů, tak pro uživatele těchto dílů. V roce 1982 Caterpillar však shledala, že několik dalších prodejců využívalo cenové rozdíly mezi zeměpisnými oblastmi tím, že uskutečňovalo značné dovozy z jedné oblasti do druhé. Podle Caterpillar tyto převody ohrožovaly rentabilitu jejích distributorů, kteří významným způsobem investovali, aby reagovali na požadavky účinné a konkurenceschopné distribuce stavebních strojů.
- 35 Od roku 1982 Caterpillar rozhodla omezit prodeje náhradních dílů podle jednotlivých zeměpisných oblastí (dále jen „mezioblastní prodeje“). Dopisem ze dne 24. září 1982 tak Caterpillar sdělila svým americkým distributorům, že náhradní díly nemohou být prodávány dalšímu prodejci, který je z této země vyváží. Stejně tak dopisem ze dne 15. prosince 1982 Caterpillar sdělila svým evropským distributorům, že uvedené díly nesmí být prodávány dalšímu prodejci za účelem jejich vývozu ze Spojených států nebo země oblasti ES/ESVO.
- 36 Jelikož tyto pokyny nebyly dodržovány, Caterpillar informovala dopisem ze dne 2. února 1990 své distributory na celém světě o založení Caterpillar Export Services (CES) za účelem řízení a kontroly mezioblastních prodejů (dále jen „systém CES“). Caterpillar rovněž zasílala svým distributorům pravidelně aktualizovaný seznam dalších prodejců, kteří uskutečňují mezioblastní prodeje, aby je upozornila a přiměla k ověřování místa určení objednaných náhradních dílů (dále jen „seznam mezioblastních dalších prodejců“). Podle napadeného rozhodnutí tento proces ověřování místa určení náhradních dílů nicméně spadá do volného uvážení samotného distributora.
- 37 Náhradní díly vyrobené společností Caterpillar jsou v rámci provádění systému CES prodávány podle následujících zásad.

- 38 Zaprvé, konečný uživatel může svobodně nakupovat náhradní díly společnosti Caterpillar kdekoliv v Evropě nebo v jiných zeměpisných oblastech.
- 39 Zadruhé, evropský další prodejce může nakupovat náhradní díly za účelem dalšího prodeje v zemích oblasti ES/ESVO u jakéhokoliv distributora těchto zemí. Takto má možnost vytvářet zásoby. Systém CES se nepoužije na evropského dalšího prodejce, který nakupuje v zemi oblasti ES/ESVO za účelem dalšího prodeje v jiné zemi této oblasti.
- 40 Zatřetí, evropský další prodejce, který se zásobuje ve Spojených státech za účelem prodeje v oblasti ES/ESVO, může vždy nakupovat náhradní díly u amerických distributorů společnosti Caterpillar, avšak za podmínky, že dodržuje zvláštní postup, který zahrnuje dva základní aspekty. Evropský další prodejce musí jednak CES oznámit, pro kterého evropského zákazníka nakupuje díly, a to za účelem získání zákaznického kódu. Dále pak americký distributor musí oznámit Caterpillar, že provede objednávku dílů, kterou předložil evropský další prodejce za účelem vývozu do oblasti ES/ESVO. Caterpillar tak tomuto distributorovi účtuje cenu přibližně o 10 % vyšší, než je cena běžně účtovaná za náhradní díly, které jsou určeny pro americký trh (dále jen „cena určená americkým distributorům“). Pro Caterpillar je toto zvýšení ceny odůvodněno vůlí převést část zisku z této operace na distributora v Evropě, který je odpovědný za poprodejní servis dotčeného stavebního stroje. Americký distributor však nadále svobodně určuje cenu, kterou požaduje po evropském dalším prodejci.
- 41 Stejný postup se použije v případě, kdy evropský další prodejce zamýšlí nakupovat v Evropě za účelem dalšího prodeje v Africe.

2. *Popis žalobních důvodů společnosti Haladjian*

42 Ve stížnosti doplněné zejména souhrnnou zprávou ze dne 11. srpna 2000, Haladjian uplatňuje, že oznámené praktiky porušují články 81 ES a 82 ES. Systém CES zvláště jako takový představuje dohodu mezi podniky ve smyslu článku 81 ES a jeho způsoby provádění, zejména s ohledem na Haladjian, mohou omezit hospodářskou soutěž ve Společenství. Haladjian tak tvrdí, že Caterpillar zakazuje svým distributorům mezioblastní prodeje – například vývozy náhradních dílů ze Spojených států do oblasti ES/ESVO – jakož i prodeje dalším prodejčům náhradních dílů, kteří jsou usazeni v ostatních zemích oblasti ES/ESVO (dále jen „prodeje uvnitř Společenství“) – například z Itálie do Francie.

43 Co se týče mezioblastních prodejů, Haladjian má za to, že omezení jejích nákupů náhradních dílů ve Spojených státech pouze na díly, k jejichž nákupu je skutečně pověřena evropským zákazníkem, jí brání uspokojivě zásobovat evropský trh, když jí znemožňuje mít dostatečnou zásobu náhradních dílů, a narušuje tedy hospodářskou soutěž. Haladjian rovněž tvrdí, že zvýšení ceny o 10 % určené americkým distributorům v případě prodejů, které jsou určeny na vývoz, představuje omezení hospodářské soutěže, které ovlivňuje obchod mezi členskými státy.

44 Co se týče prodejů uvnitř Společenství, Haladjian tvrdí, že Caterpillar a její evropští distributoři zakazují jakýkoli paralelní dovoz mezi členskými státy Společenství, což narušuje hospodářskou soutěž a ovlivňuje obchody.

3. *Napadené rozhodnutí a žaloba Haladjian*

45 Poté, co napadené rozhodnutí provedlo popis systému CES a uvedlo výsledky provedeného šetření směřujícího k ověření opodstatněnosti tvrzení společnosti

Haladjian, upřesňuje, z jakých důvodů má Komise za to, že zjištěné skutečnosti neumožňují stížnosti vyhovět. Právní posouzení Komise odlišuje mezioblastní prodeje, které jsou uskutečňovány v rámci systému CES od prodejů uvnitř Společenství.

46 V rámci přezkumu „použití čl. [81 odst. 1 ES] na dohody a jednání ve vzájemné shodě, která se týkají [mezioblastních prodejů]“, napadené rozhodnutí uvádí, že systém CES neodděluje trh Společenství, jelikož nezakazuje z faktického a právního hlediska hospodářskou soutěž v oblasti dílů dovážených za ceny nižší než ceny evropské. Rozhodnutí v tomto ohledu uvádí jednak, že se evropští další prodejci mohou v oblasti ES/ESVO zásobovat svobodně a bez jakéhokoli omezení u distributorů nacházejících se v této oblasti, a jednak, že se tito další prodejci mohou vždy zásobovat ve Spojených státech v rámci systému CES (napadené rozhodnutí, bod 7.2, čtvrtý pododstavec).

47 Napadené rozhodnutí ovšem uvádí, že tento zdroj zásobování podléhá povinnosti oznámit konečné uživatele náhradních dílů, avšak tato povinnost nemůže ve značné míře omezit obchod mezi Spojenými státy a Evropou a ovlivnit hospodářskou soutěž uvnitř Společenství, jak potvrzuje skutečnost, že dovozy ze Spojených států jsou nadále možné a ziskové, že tedy evropský trh není oddělen a že Haladjian nadále v praxi využívá tento alternativní zdroj (napadené rozhodnutí, bod 7.2, čtvrtý pododstavec a bod 7.2, stanovisko, první odrážka).

48 Stejně tak napadené rozhodnutí uvádí, že rozdíl 10 % mezi cenami určenými americkým distributorům a cenami uplatňovanými v případě mezioblastních prodejů není významný ve vztahu k rozdílu mezi americkými a evropskými cenami za náhradní díly a je neutrální, pokud jde o hospodářskou soutěž mezi dalšími prodejci na evropském trhu. V důsledku toho účinek, který by toto zvýšení ceny mohlo mít na hospodářské soutěž, v rámci které jsou další prodejci, kteří dovážejí ze Spojených států, schopni soutěžit s oficiálními distributory v zemích ES/ESVO, je minimální (napadené rozhodnutí, bod 7.2, čtvrtý pododstavec a bod 7.2 stanovisko, první odrážka).

49 V rámci přezkumu „použití čl. [81 odst. 1 ES] na [prodeje] uvnitř Společenství“, napadené rozhodnutí uvádí, že systém CES neobsahuje s ohledem na předmět stížnosti žádné omezení hospodářské soutěže. Podle rozhodnutí se systém CES týká pouze mezioblastních prodejků a nezpochybňuje svobodu nákupu a prodeje uvnitř oblasti ES/ESVO. Koneční uživatelé a evropské další prodejci mohou svobodně nakupovat náhradní díly u jakéhokoli distributora autorizovaného společností Caterpillar a usazeného v oblasti ES/ESVO, pokud jsou náhradní díly, které nakoupili další prodejci, určeny na trhy zemí v této oblasti (napadené rozhodnutí, bod 7.1).

50 Žalobkyně ve své žalobě v podstatě uplatňuje tři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z existence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, pokud jde o použití čl. 81 odst. 1 ES na systém CES. Druhý žalobní důvod vychází z existence nesprávného právního posouzení, pokud jde o použití článku 82 ES na systém CES. Třetí žalobní důvod vychází z porušení procesních pravidel a práv stěžovatele.

C – K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z existence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, pokud jde o použití čl. 81 odst. 1 ES

51 Žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí je stíženo zjevně nesprávným posouzením skutkového stavu, které Komise provedla v rámci správního řízení a které vedlo k nesprávnému právnímu posouzení, pokud jde o posouzení a kvalifikaci dohod a jednání ve vzájemné shodě s ohledem na článek 81 ES.

1. K výtkám týkajícím se systému CES

52 Žalobkyně nejprve tvrdí, že napadené rozhodnutí neprávem odmítá konstatovat, že systém CES sám o sobě vytváří překážky v obchodě mezi členskými státy, jelikož zvyšuje ceny určené americkým distributorům v případě mezioblastních prodejí a omezuje objednávky, které uskutečnily evropští další prodejci ve Spojených státech, pouze na díly, pro které jsou skutečně zmocněni evropským zákazníkem. Haladjian dále uvádí tři konkrétní výtky, které se týkají seznamu mezioblastních dalších prodejců, kontroly místa určení mezioblastních nákupů a prodlení v přidělování kódů určených k identifikaci transakcí, které se uskutečnily v rámci systému CES (dále jen „kódy CES“).

a) K dopadu omezení mezioblastních prodejí

Argumenty účastnic řízení

53 Žalobkyně uplatňuje, že celková povaha systému CES a omezení, které tento systém přináší pro mezioblastní prodeje, jsou neoddělitelné od jeho aspektu projevujícího se uvnitř Společenství, jehož dopady musí být posuzovány konkrétně, a nikoli abstraktně. Nelze tedy tvrdit, že systém CES nemá značný dopad na hospodářskou soutěž ve Společenství, pokud v napadeném rozhodnutí není provedena jakákoli analýza relevantního trhu. Stejně tak úvaha, že dovozy do Evropy ze Spojených států jsou nadále možné a ziskové, což umožňuje, aby evropský trh nebyl oddělen (viz napadené rozhodnutí, bod 7.2, bod 25, první odrážka), není pro závěr o neexistenci omezení hospodářské soutěže ve smyslu článku 81 ES relevantní.

54 V tomto ohledu žalobkyně zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí nevyvozuje žádný důsledek ze skutečnosti, že jednotlivé zeměpisné trhy jsou striktně odděleny, jak to

prokazuje skutečnost, že další prodejci nemohou na rozdíl od konečných uživatelů nezávisle nakupovat ve Spojených státech, tj. skutečnost, že samotná žalobkyně – jediný alternativní zdroj zásobování, který ve Společenství existuje – se nemůže zásobovat ze Spojených států, a skutečnost, že její podíl na trhu ve Francii se výrazně snížil. Tento podíl na trhu se snížil z 30 % v roce 1982 na 20 % v roce 1993 a na méně než 10 % v roce 2003, a to ve prospěch Bergerat, distributora společnosti Caterpillar ve Francii, což významně překračuje kritérium značné míry, které bylo vymezeno judikaturou pro určení použitelnosti práva Společenství (viz rozsudek ze dne 21. října 2003, General Motors Nederland a Opel Nederland v. Komise, T-368/00, Recueil, s. II-4491, bod 153). Toto snížení postačuje k prokázání existence omezení hospodářské soutěže ve smyslu článku 81 ES. S ohledem na vývoj tohoto podílu na trhu, není rozhodné, že se počet konečných uživatelů, pro které Haladjian nakupuje ve Spojených státech v rámci systému CES, mezi rokem 2001 a 2003 zvýšil. Krom toho musí být přezkoumán celý trh, a nikoli pouze situace stěžovatele. Pro evropského konečného uživatele, který hledá prodejce, který je schopen mu rychle obstarat díly ze skladu, nepředstavují za této situace nákupy ve Spojených státech uskutečněné v rámci systému CES skutečný alternativní zdroj zásobování.

55 Žalobkyně rovněž uplatňuje, že zvýšení ceny určené americkým distributorům v případě vývozu do Evropy nezpůsobuje pouze zdražení o 10 %, jelikož skutečně účtovaná cena může být nižší než cena určená americkým distributorům kvůli slevám, které společnost Caterpillar obvykle poskytuje svým distributorům. Z několika dokumentů, které společnost Haladjian předložila Komisi, však vyplývá, že Caterpillar neposkytuje slevy distributorům, kteří prodávají za účelem vývozu [viz dopis společnosti Caterpillar americkým distributorům ze dne 2. února 1990 a dopis společnosti Caterpillar distributorům-maloobchodníkům („sub-dealers“) ze dne 28. června 1993]. Náklady amerického distributora, a následkem toho náklady evropského dalšího prodejce a jeho zákazníka mohou být tedy mnohem vyšší než náklady popsané napadeným rozhodnutím.

56 Komise a Caterpillar uvádějí, že dovozy ze Spojených států zůstávají možné a ziskové a že Haladjian je nadále alternativním zdrojem zásobování pro evropské uživatele. Problémy, které uvedla společnost Haladjian, tedy nemohou představovat omezení

hospodářské soutěže, ve smyslu definovaném čl. 81 odst. 1 ES, zejména s ohledem na kritéria uvedená rozsudkem Soudního dvora ze dne 28. dubna 1998, Javico (C-306/96, Recueil, s. I-1983, body 16 a 25), podle kterého vliv údajných omezení hospodářské soutěže na obchodní toky mezi členskými státy nesmí být zanedbatelný, nýbrž značný.

Závěry Soudu

57 Úvodem je třeba poznamenat, že systém CES zakazuje mezioblastní prodeje, přinejmenším neodpovídají-li skutečné poptávce uživatele, který zmocní dalšího prodejce jako zprostředkovatele, přičemž v tomto případě musí být objednávka provedena prostřednictvím systému CES. V tomto ohledu nebylo popřeno, že evropský další prodejce, jako je Haladjian, nemůže nakupovat náhradní díly, které vyrobila společnost Caterpillar, na vlastní účet ve Spojených státech za účelem zejména vytváření zásob, aby byla schopna uspokojit své evropské zákazníky, jak tomu mohlo být před zavedením systému CES. Navíc v případě mezioblastního prodeje, kdy je cena určená americkým distributorům zvýšena o přibližně 10 %, distributor ve Spojených státech nadále svobodně určuje cenu, kterou zamýšlí požadovat od evropského dalšího prodejce.

58 Za této situace Komise přezkoumala tato omezení mezioblastních prodejů v rámci správních řízení zahájených proti společnosti Caterpillar a na základě stížnosti společnosti Haladjian. V tomto rámci Caterpillar uvedla, že skutečné náklady na získání stavebního stroje se rozdělují na polovinu mezi jednak nákupní cenu za stroj, a jednak náklady na náhradní díly a údržbu. Náklady spojené se založením distribuční sítě umožňuje distributorům v praxi nahradit spíše prodej náhradních dílů než prodej stavebních strojů. Za těchto podmínek chtěla Caterpillar zavést systém, který by umožnil lépe zohlednit zájmy distributorů, kteří musí plnit povinnosti, které nemají další prodejci, kteří jednají jako paralelní dovozci náhradních dílů, aniž by nesli náklady spojené s distribucí stavebních strojů. Tento

system je v souladu se zájmy zákazníků společnosti Caterpillar, kteří mají zájem na existenci dobré distribuční sítě, aby zajistili údržbu a opravu svých strojů. Na jednání Caterpillar upřesnila, že se zde jedná o rozhodující prvek její obchodní politiky a že se spoléhá na kvalitu své sítě, aby mohla soutěžit s ostatními výrobci stavebních strojů.

59 Situace Haladjian a ostatních nezávislých dalších prodejců musí být posouzena právě v tomto kontextu. Haladjian totiž nemůže pouze požadovat zachování situace, kterou využívala před rokem 1982, tj. situace, za které se ve Spojených státech mohla bez omezení zásobovat, jelikož se jedná přesně o tu situaci, která ohrožovala soudržnost a kvalitu světové distribuční sítě společnosti Caterpillar a kvůli které byl systém CES založen. V tomto ohledu je třeba uvést – jak je učiněno v napadeném rozhodnutí – že Haladjian se nadále může zásobovat ve Spojených státech, pokud však dodržuje pravidla systému CES. Tato stávající možnost zásobování je skutečně relevantní, jelikož umožňuje společnosti Caterpillar splnit požadavky některých jejích zákazníků, kteří chtějí využívat jiný zdroj zásobování náhradních dílů než zdroj nabízený místním distributorem.

60 V tomto ohledu vyplývá ze spisu, že Haladjian nadále vyvíjí určitou činnost, pokud jde o paralelní dovozy ze Spojených států do oblasti ES/ESVO, jelikož celkový počet konečných uživatelů, pro které je u CES zaregistrována pro mezioblastní prodeje, se zvýšil o více než 20 % mezi rokem 2001 a 2003 a že za toto období se její nákupy ve Spojených státech prostřednictvím systému CES zvýšily téměř o 40 %. Haladjian se tímto přizpůsobila novým pravidlům, které byly zavedeny systémem CES a, i kdyby bylo prokázáno tvrzení, že je jediným alternativním zdrojem zásobování, který existuje ve Společenství, umožnilo jí to rozšířit své činnosti z Francie do jiných členských států.

- 61 Co se týče argumentu týkajícího se poklesu jejího podílu na trhu ve Francii, je namísto připomenout, že tento argument není založen na dostatečně průkazných údajích, jelikož je podepřen srovnáním mezi celkovým obratem Bergerat, která prodává jiné výrobky než výrobky Caterpillar a nabízí více služeb než Haladjian a obratem Haladjian a že původní podíl Haladjian na trhu v roce 1982 („přibližně třetina trhu“) byl vypočten na základě neformálního odhadu Bergerat, který byl proveden v roce 1979, a nepřímo oznámen společnosti Haladjian ve zprávě zasláné kanadským distributorem dne 19. října 1981.
- 62 Pokud jde o argument žalobkyně, že zvýšení ceny, které uplatňuje společnost Caterpillar vůči jejímu americkému distributorovi v případě vývozu do Evropy, nemá za následek pouze 10 % zvýšení ceny, která je určena americkým distributorům, jelikož cena, která je zákazníkovi amerického distributora skutečně účtovaná, může být nižší než tato cena kvůli slevám, které distributorovi poskytuje společnost Caterpillar – je třeba poznamenat, že – jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí – Caterpillar nezasahuje do určování konečné prodejní ceny, kterou uplatňují její američtí distributoři na mezioblastní prodeje. V každém případě žalobkyně nepředložila důkaz o svých tvrzeních, že Caterpillar neposkytuje slevy svým distributorům kvůli tomu, že se prodej uskutečňuje za účelem vývozu, ani neprokázala, že významné cenové rozdíly mezi Spojenými státy a oblastí ES/ESVO jsou kvůli systému CES vyrovnány do takové míry, že uskutečnění takových vývozu je po obchodní stránce podstatně méně zajímavé, a to tím spíše, že američtí distributoři nadále svobodně nabízejí slevy ze své vlastní provize. V tomto ohledu nejsou zvláště průkazné dva dopisy, které žalobkyně uvedla, jelikož první dopis, a to dopis Caterpillar americkým distributorům ze dne 2. února 1990 odkazuje na otázku slev, a druhý dopis, a to dopis Caterpillar určený distributorům-maloobchodníkům ze dne 28. června 1993, odkazuje na maloobchodníky, jejichž úkolem je místní zásobování zákazníků Caterpillar, a nikoli uskutečňování prodeje za účelem vývozu.
- 63 Z výše uvedeného vyplývá, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když shledala, že důkazy, které žalobkyně předložila pro doložení omezující povahy mezioblastních prodejí, nejsou dostatečně průkazné.

64 Ostatní argumenty, které žalobkyně předložila, nemohou tento závěr zpochybnit.

b) K výtce týkající se seznamu mezioblastních dalších prodejců

65 Žalobkyně tvrdí, že pokud je pravda, že seznam mezioblastních dalších prodejců se oficiálně nevztahuje na další prodejce, kteří uskutečňují obchod uvnitř Společenství, nic to nemění na tom, že ve skutečnosti se další prodejci, kteří uskutečňují nebo zamýšlejí uskutečnit obchod uvnitř Společenství, na tomto „černém seznamu“ nutně nacházejí. Rozlišení mezi evropským dalším prodejcem, který prodává z jednoho členského státu do druhého, a mezioblastním dalším prodejcem, který podléhá systému CES, je tedy čistě teoretický a systém CES sám o sobě obsahuje prvek omezující hospodářskou soutěž pro evropské další prodejce, kteří uskutečňují prodej uvnitř Společenství, jelikož tento seznam umožňuje distributorům Caterpillar odhalit je pouze z důvodu, že jsou označeni jako mezioblastní další prodejci.

66 Soud uvádí, že v rámci tvrzení, že všichni další prodejci uvnitř Společenství jsou rovněž mezioblastními dalšími prodejci, kteří jsou zapsáni na příslušném seznamu, žalobkyně nevysvětluje, v čem toto tvrzení umožňuje zjistit omezení prodejců uvnitř Společenství nebo mezioblastních prodejců. Žalobkyně tak neuvedla, v čem tato skutečnost – i kdyby byla prokázána – mohla zabránit zásobování ve Spojených státech v rámci systému CES nebo mohla mít dopad na její možnosti zásobování v Evropě. V tomto ohledu je namístě uvést, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že seznam mezioblastních prodejců slouží pouze k informaci distributorů Caterpillar o skutečnosti, že další prodejce, který vystupuje jako nabyvatel dílů s určením na místní úrovni by mohl být ve skutečnosti další prodejce, který má v úmyslu použít tyto díly pro mezioblastní obchod, a porušit tak systém CES.

67 Z výše uvedeného vyplývá, že výtka žalobkyně týkající se seznamu mezioblastních dalších prodejců, musí být zamítnuta.

c) K výtce týkající se místa určení mezioblastních prodeju

68 Žalobkyně zpochybňuje tvrzení, které je uvedeno v napadeném rozhodnutí, že evropskému dalšímu prodejci, který je uveden na seznamu mezioblastních dalších prodejců, nebude znemožněno nakupovat díly, avšak že se na něj může vztahovat volné uvážení samotného distributora při ověřování místa určení výrobků zakoupených za účelem prodeje v oblasti ES/ESVO (napadené rozhodnutí, bod 5.3, druhá odrážka, pátý pododstavec). Údajné volné uvážení přiznané distributorům představuje ve skutečnosti povinnost, kterou svým distributorům uložila společnost Caterpillar. Jelikož totiž tito distributoři musí dodržovat pravidla systému CES pro mezioblastní prodeje, dodržování těchto zásad nutně předpokládá skutečnou kontrolu místa určení náhradních dílů, které byly prodány evropským dalším prodejcem, kteří jsou uvedeni na seznamu mezioblastních dalších prodejců. Nebylo by tedy důležité, že Haladjian netvrdila, že podléhala procesu ověřování, provedeného evropským distributorem, místa určení výrobků, které byly zakoupeny za účelem prodeje v oblasti ES/ESVO. Pokud totiž tento distributor ví, že místem určení výrobku je oblast ES/ESVO, není povinen provést jakékoli ověření podle systému CES. Navíc, jelikož je Haladjian usazena ve Francii, kde jsou vyšší ceny, její nákupy v jiných členských státech za účelem dalšího prodeje ve Francii odpovídají nutně prodejm uvnitř Společenství a požadovat po ní, aby prokázala, že podléhala ve Společenství procesu ověřování místa určení zakoupených výrobků, nemá smysl. Žalobkyně ostatně připomíná, že dopis pana A. společnosti Schmidt ze dne 11. září 1990 umožňuje prokázat, že dovozy Haladjian do přístavu Havre a Marseille byly kontrolovány francouzským distributorem Bergerat.

69 Soud uvádí, že tvrzení žalobkyně, že kontrola místa určení mezioblastních prodeju je ve skutečnosti společností Caterpillar uložena a není ponechána na volném uvážení dotčeného distributora, nemůže postačovat k prokázání, že napadené rozhodnutí je v tomto bodě chybné. Z dopisu Caterpillar ze dne 13. prosince 1990, který popisuje obsah systému CES distributorům oblasti ES/ESVO, totiž vyplývá, že odpovědností distributora je určit, zda místem určení dílu, který prodává dalšímu prodejci, který se nachází v oblasti ES/ESVO, je tato oblast, nebo jiná zeměpisná oblast. Tato kontrola tedy zůstává ve volném uvážení distributora, který ji provede, pokud ji považuje za nezbytnou. V případě pochybnosti přísluší distributorovi požadovat po dalším prodejci místo určení dílů, které nakupuje. Pokud se další prodej uskuteční mimo dotčenou oblast, prodej spadá do systému CES; pokud tomu tak není, další formality nejsou nezbytné. V případě prodeje uskutečněného distributorem oblasti ES/ESVO

dalšímu prodejci této oblasti, může být taková kontrola případně odůvodněna, jestliže má tento distributor za to, že existuje nebezpečí, že místem určení dílů bude Afrika, kdy by se jednalo o mezioblastní prodej. Žádný dokument ve spise tedy neumožňuje prokázat, že Caterpillar ukládá svým distributorům ověřovat systematicky místo určení prodáváných výrobků.

- 70 Krom toho, odkaz žalobkyně na dopis pana A. společnosti Schmidt ze dne 11. září 1990, že dovozy Haladjian do přístavů Havre a Marseille ze Spojených států jsou kontrolovány francouzským distributorem Bergerat, neumožňuje v žádném případě prokázat, že tato kontrola byla společností Caterpillar a systémem CES vyžadována. Tento dokument se totiž nachází ve zvláštním kontextu, ve kterém Bergerat a Caterpillar požadovaly identifikovat zdroje zásobování Haladjian, která byla nadále zásobována ze Spojených států mimo systém CES.
- 71 V každém případě je třeba uvést, že žalobkyně nezpochybňuje posouzení uvedené v napadeném rozhodnutí, podle kterého neuvedla ani *a fortiori* neprokázala, že se na ni vztahovala taková kontrola místa určení náhradních dílů zakoupených u distributora, který se nachází v oblasti ES/ESVO. Nemůže tedy na tomto základě tvrdit, že systém CES narušuje prodeje uvnitř Společenství.
- 72 Z výše uvedeného vyplývá, že výtka žalobkyně týkající se kontroly místa určení mezioblastních prodejů, musí být zamítnuta.

d) K výtce spojené s prodlením v přidělování kódů CES

- 73 Žalobkyně uvádí, že jí Caterpillar několikrát přidělila kódy CES s prodlením, a to i když takové kódy byly nezbytné pro provedení objednávek jejích zákazníků ve

Spojených státech. Podle žalobkyně musí být tato prodlení zohledněna při posouzení protisoutěžní povahy systému CES. V tomto ohledu žalobkyně uplatňuje, že úvahy v bodě 5.4 napadeného rozhodnutí, které byly uvedeny za účelem zamítnutí jejích tvrzení, nezohlednily důkazy předložené v rámci správního řízení. Komise tak zpochybňuje některé skutečnosti uvedené v tabulce, kterou Haladjian připojila ke svým vyjádřením k dopisu podle článku 6, jako je neuvedení příkladů, které by umožnily prokázat jejich věrohodnost, a dále skutečnost, že okamžik odeslání zohledněný pro vypočtení lhůty k přidělení kódu není den odeslání této žádosti systému CES v Belgii, avšak den odeslání žádosti do Spojených států, zatímco jiné dokumenty prokazují, že sama Caterpillar uznala dotčená prodlení.

74 Soud uvádí, že žalobkyně v rámci správního řízení nepředložila žádný dokument, žádný důkaz ani dokonce náznak důkazu, aby prokázala, že prodlení v přidělování kódů CES, ke kterým několikrát od zavedení systému CES došlo, souvisí s úmyslem Caterpillar ztížit jí činnost v rámci systému CES.

75 Z korespondence mezi Caterpillar a Haladjian z 21. a 28. května 1993 totiž vyplývá, že Caterpillar informovala Haladjian o skutečnosti, že přidělování kódů CES je založeno na získání řady informací, které jsou nezbytné pro uskutečnění objednávek, které se – v daném okamžiku – nevyskytovaly v seznamech objednávek, které zaslala společnost Haladjian.

76 Stejně tak na základě stížnosti podané společností Haladjian dne 7. března 2000, podle které k některým prodlením v přidělování kódů došlo během roku 1999 a na začátku roku 2000, Caterpillar dopisem ze dne 31. března 2000 odpověděla, že nikdy nebrzdila přidělování kódů a že tato prodlení souvisela s obtížemi, které CES měla při kontaktování osob, které zmocnily Haladjian, aby provedla objednávky ve Spojených státech a aby zabránila těmto problémům, CES se rozhodla zmírnit svůj systém tím, že některá z těchto zmocnění ověřovala náhodně, a nikoli všechna, jak tomu bylo předtím.

- 77 Z výše uvedeného vyplývá, že výtka žalobkyně týkající se prodlení v přidělování kódů CES, musí být zamítnuta.
- 78 V důsledku toho všechny výtky týkající se skutečně protisoutěžní povahy systému CES musí být zamítnuty.

2. K výtkaům týkajícím se dopisu ze dne 15. prosince 1982 společnosti Caterpillar svým evropským distributorům

- 79 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí vychází, v rámci popisu změn učiněných v systému prodeje výrobků Caterpillar od roku 1982 (bod 5.2) a přezkumu použitelnosti čl. 81 odst. 1 ES na sporné dohody a jednání v oblasti ES/ESVO (bod 7.1), z chybného znění dopisu ze dne 15. prosince 1982, který zaslala společnost Caterpillar svým evropským distributorům. Podle znění, které bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, totiž Caterpillar po svých distributorech v Evropě požadovala, aby neprodávali náhradní díly dalšímu prodejci, který je zamýšlí vyvážet ze Spojených států nebo zemí oblasti ES/ESVO. Jediné znění, které je přitom třeba zohlednit, je znění tohoto dopisu, které zaslala společnosti Haladjian společnost Leverton, jeden z distributorů usazených ve Spojeném království a ze kterého vyplývá, že zákaz prodeje mimo svěřené území se týká pouze Spojených států, a nikoli zemí oblasti ES/ESVO, jak nesprávně uvedlo napadené rozhodnutí.
- 80 Žalobkyně rovněž uplatňuje, že napadené rozhodnutí bylo přijato v rozporu s článkem 6 nařízení č. 2842/98, podle kterého musí být stěžovateli umožněno vyjádřit se k důvodům zamýšleného zamítnutí jeho stížnosti, jelikož znění dopisu ze

dne 15. prosince 1982, na kterém je rozhodnutí založeno, není znění, které bylo připojeno k dopisu podle článku 6, a že Komise nesdělila žalobkyni, jaký výklad a rozsah zamýšlela tomuto dokumentu přiznat v konečném rozhodnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. října 1983, AEG v. Komise, 107/82, Recueil, s. 3151, body 26 a 27).

- 81 Komise, podporovaná Caterpillar, tuto analýzu zpochybňuje.
- 82 Soud nejprve uvádí, že dvě znění dopisu ze dne 15. prosince 1982, jak tvrdí žalobkyně, neexistují, avšak existují dva různé dopisy se stejným datem, které Caterpillar zaslala různým adresátům. V tomto ohledu je namístě poznamenat, že obsah dopisu uvedeného v napadeném rozhodnutí odpovídá obsahu dopisu ze dne 15. prosince 1982, který zaslala společnost Caterpillar svým distributorům oblasti ES/ESVO. Napadené rozhodnutí tedy v tomto bodě chybné není. Krom toho, pokud jde o dopis ze dne 15. prosince 1982, kterého se žalobkyně dovolává, je třeba poznamenat, že tento dopis odpovídá ve skutečnosti dopisu se stejným datem, který zaslala společnost Caterpillar distributorům, kteří nemají jako svěřené území zeměpisné oblasti spadající do oblasti ES/ESVO. Komise tedy tento dopis nemusela zohlednit při přezkumu použitelnosti čl. 81 odst. 1 ES na sporné dohody a jednání v oblasti ES/ESVO.
- 83 Ostatně je třeba uvést, že systém CES byl zaveden teprve od roku 1990, a to aby zabránil nesplnění pokynů určených distributorům Caterpillar v roce 1982. Caterpillar tedy skutečně řídila a kontrolovala vývozy náhradních dílů mezi jednotlivými zeměpisnými oblastmi teprve od roku 1990. V tomto ohledu ze spisu vyplývá, že dopisem ze dne 13. prosince 1990, který byl zaslán všem jejím distributorům ve Společenství následně poté, co německý distributor Zeppelin odmítl prodeje belgickému dalšímu prodejci, Caterpillar výslovně připomněla, že systém CES se nepoužije na další prodejce, kteří prodávají uživatelům nacházejícím se v oblasti ES/ESVO. Tento dokument tedy umožňuje Komisi oprávněně se

domnívat, že v projednávaném případě neexistují písemné pokyny Caterpillar určené jejím evropským distributorům, které by po nich požadovaly, aby neprodávali dalším prodejcům, kteří zamýšlejí nakupovat v zemi oblasti ES/ESVO za účelem dalšího prodeje v jiné zemi této oblasti, jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí v bodech 6.1 a 7.1.

- 84 Žalobkyně se krom toho nemůže dovolávat porušení článku 6 nařízení č. 2842/98, jelikož tyto dva dopisy ze dne 15. prosince 1982 jí byly předloženy v rámci správního řízení jako písemnosti připojené k připomínkám Caterpillar ke stížnosti ze dne 9. února 1994 a ke kterým se žalobkyně vyjádřila ve svých připomínkách k dopisu podle článku 6, když upozornila Komisi na to, které znění dopisu ze dne 15. prosince 1982 považuje za správné a které je třeba zohlednit v rámci posouzení sporných dohod a praktik v oblasti ES/ESVO. Žalobkyně tedy nemůže Komisi vytýkat, že popsala obsah dopisu, který společnost Caterpillar skutečně zaslala svým distributorům oblasti ES/ESVO, a že z něj vyvodila důsledky, které z něj vyplývají.
- 85 Z výše uvedeného vyplývá, že výtky žalobkyně, které se týkají dopisu ze dne 15. prosince 1982 společnosti Caterpillar jejím evropským distributorům, musí být zamítnuty.

3. K výtčím týkajícím se dokumentů ohledně Bergerat a nabídek učiněných společností Bergerat zákazníkům společnosti Haladjian

a) K výtce týkající se dopisu ze dne 19. července 1990 zaslání společností Caterpillar společnosti Bergerat

Napadené rozhodnutí

- 86 V rámci popisu výsledků šetření, které se týká vztahu mezi Caterpillar a jejím francouzským distributorem Bergerat, napadené rozhodnutí v bodě 6.2 popisuje

obsah korespondence mezi těmito dvěma podniky. Jedná se jednak o dopis ze dne 10. července 1990, který společnost Bergerat zaslala společnosti Caterpillar, aby si stěžovala na konkurenční tlak na jejím území, který byl způsoben dovozy náhradních dílů ze Spojených států, a požadovala informace o výsledcích zavedení systému CES ve Spojených státech, a jednak dopis ze dne 19. července 1990, který zaslala jako odpověď společnost Caterpillar společnosti Bergerat, aby ji informovala, že systém CES dosáhne svého cíle, pokud zdroje zásobování dalších prodejců náhradními díly značky Caterpillar začnou zanikat, až zaniknou úplně. Tento dopis ze dne 19. července 1990 rovněž uvádí, že cílem systému CES je ukončit činnosti dalších prodejců tím, že optimalizuje možnosti dodatečných prodejců a neztratí žádnou důležitou smlouvu týkající se originálních náhradních dílů vyrobených Caterpillar (napadené rozhodnutí, bod 6.2, s. 11).

- 87 Podle napadeného rozhodnutí tyto dokumenty potvrzují politiku Caterpillar, která usiluje o kontrolu mezioblastních prodejců prostřednictvím systému CES a o zabránění tomu, aby takové prodeje byly uskutečňovány mimo tento systém. Na podporu tohoto tvrzení napadené rozhodnutí uvádí, že pokud se jeví, že dopis Caterpillar ze dne 19. července 1990 podporuje obchodní politiku směřující k ukončení činnosti dalších prodejců, tento dopis – vykládán ve svých souvislostech – se ve skutečnosti vztahuje pouze na dovozy dalších prodejců ze Spojených států, které jsou uskutečňovány mimo systém CES. Tento výklad podporuje skutečnost, že tento dopis odpovídá na dopis společnosti Bergerat ze dne 10. července 1990, ve kterém tato společnost uvedla problém restriktivního používání systému CES na vývozy ze Spojených států, a skutečnost, že „neexistuje žádný důkaz o provádění politiky, která má za cíl zastavení dovozů dílů ze Spojených států do Evropy, které uskutečňují další prodejci“ (napadené rozhodnutí, bod 6.2, s. 12).

Argumenty účastnic řízení

- 88 Žalobkyně uvádí, že z dopisu ze dne 19. července 1990, který společnost Caterpillar zaslala společnosti Bergerat, výslovně vyplývá, že cílem systému CES je zcela zničit zdroje zásobování dalších prodejců originálními díly, které vyrobila společnost

Caterpillar ve Spojených státech. Napadené rozhodnutí je tedy nesprávné, jelikož uvádí, že tento dokument neupozorňuje na pokusy izolovat oblast ES/ESVO od ostatních zeměpisných oblastí. Za účelem dosažení tohoto závěru rozhodnutí uplatňuje, že dopis ze dne 19. července 1990 se týká pouze činností dalších prodejců uskutečněných „mimo systém CES.“ Podle žalobkyně však tento výklad odporuje jak textu tohoto dopisu, tak řízení systému CES, který je založen na myšlence, že další prodejci nemají právo uskutečňovat mimooblastní prodeje, tj. právo, které je přiznáno pouze konečným uživatelům. Podle žalobkyně jsou zákazem vývozu, který je uveden v dopise ze dne 19. července 1990, dotčeni všichni další prodejci, a nikoli pouze další prodejci, kteří jednájí mimo systém CES.

- 89 Komise, podporovaná Caterpillar, uplatňuje, že tato kritika ponechává bez povšimnutí samotný text dopisu ze dne 19. července 1990, jehož cílem je zajistit, aby všechny smluvní strany, a zejména další prodejci, dodržovaly systém CES, který umožňuje Haladjian objednávat ve Spojených státech na účet svých zákazníků.

Závěry Soudu

- 90 Soud uvádí, že výtky, které vznesla žalobkyně proti výkladu obsahu dopisu Caterpillar ze dne 19. července 1990, který je uveden v napadeném rozhodnutí, neumožňují žádným způsobem tento výklad zpochybnit. Napadené rozhodnutí totiž správně uvádí, že zmínka o „stopping resellers' activities“ (ukončení činností dalších prodejců), která se nachází v dopise Caterpillar Overseas ze dne 19. července 1990 a která by sama o sobě mohla naznačit vůli Caterpillar omezit další prodejce, musí být nutně vykládána ve svém kontextu, tj. s přihlédnutím k dopisu společnosti Bergerat ze dne 10. července 1990, ve kterém tato společnost uvedla problém restriktivního použití systému CES na vývozy uskutečněné ze Spojených států. V tomto kontextu „činnosti dalších prodejců“, jejichž ukončení Caterpillar požaduje, mohou být vykládány jako činnosti, které systém CES zamýšlí omezit, a to dovozy do

Evropy ze Spojených států uskutečňované dalšími prodejci, které nejsou prováděny prostřednictvím systému CES. Jedná se o ty zdroje zásobování, kterým systém CES zamýšlí zamezit, a nikoli o zdroje, které v rámci systému CES umožňují evropskému dalšímu prodejci, aby se zásoboval ve Spojených státech, pokud jedná na účet evropského uživatele, jak se snaží žalobkyně bez dalšího důkazu uplatnit.

- 91 Z výše uvedeného vyplývá, že výtká žalobkyně, která se týká dopisu ze dne 19. července 1990 společnosti Caterpillar určeného společnosti Bergerat, musí být zamítnuta.

b) K výtkám týkajícím se nabídek učiněných společnostmi Bergerat zákazníkům společnosti Haladjian

Napadené rozhodnutí

- 92 V rámci posouzení použitelnosti čl. 81 odst. 1 ES na sporné dohody a jednání v zemích oblasti ES/ESVO napadené rozhodnutí uvádí, že během správního řízení Haladjian předložila několik dokumentů týkajících se obchodních nabídek, které učinil v červnu 1993 francouzský distributor Bergerat některým jejím zákazníkům. Podle Haladjian tyto nabídky obsahovaly „ustanovení omezující hospodářskou soutěž, jelikož navrhovaly zvláštní slevy na zvýšení odbytu“, tj. množstevní slevy a „další návrhy, jako zmrazení cen během dvou let“. Napadené rozhodnutí naproti tomu uvádí, že „skutečnost, že se Bergerat snaží na základě informace, která je poskytnuta systému CES, dozvědět jména zákazníků společnosti Haladjian a snaží se je získat, nepředstavuje omezení hospodářské soutěže“ [napadené rozhodnutí, bod 7.1 písm. b), s. 21, první pododstavec].

Argumenty účastnic řízení

93 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž odkazuje na nabídky, které učinila společnost Bergerat jejím zákazníkům, aniž by se pozastavovalo nad tím, že Bergerat mohla využívat „informace, které jsou poskytnuty systému CES“. Komise tímto pravděpodobně připouští, že systém CES umožňuje distributorům, aby byli informováni o činnostech dalších prodejců. Žalobkyně přitom zdůrazňuje, že dokumenty předložené během správního řízení prokazují, že Bergerat má k dispozici jména zákazníků společnosti Haladjian od 14. dubna 1993, tj. ode dne následujícího po dni, kdy Haladjian sdělila Caterpillar svůj úmysl jednat za své zákazníky v rámci systému CES. Komise navíc nezohledňuje skutečnost, že zástupce Bergerat navštívil její zákazníky společně se zástupcem Caterpillar, což prokazuje jednání ve vzájemné shodě těchto podniků. Krom toho žalobkyně zdůrazňuje, že z dopisu ze dne 21. září 1999 společnosti Caterpillar jednomu řeckému dalšímu prodejci vyplývá, že systém CES sám o sobě předpokládá, že distributor výrobků Caterpillar v místě určení ví o každém novém kupujícím, který využívá systém CES, jakož i o identitě jeho zákazníků. Komise tedy měla považovat všechna předání citlivých informací společnosti Bergerat o činnostech Haladjian s cílem omezit nebo dokonce vyloučit její přítomnost na trhu jako soutěžitele za zakázaná jednání ve vzájemné shodě s ohledem na článek 81 ES.

94 Žalobkyně navíc uplatňuje, že napadené rozhodnutí je chybné v rozsahu, v němž kvalifikuje slevy, které nabízí společnost Bergerat jejím zákazníkům jako „množstevní slevy“, které neomezují hospodářskou soutěž. Uvedené slevy přitom nejsou úměrné k nakoupeným množstvím, avšak stanovené v závislosti na zvýšení nákupů, a tudíž se nejedná o množstevní slevy (rozsudek Soudního dvora ze dne 9. listopadu 1983, Michelin v. Komise, 322/81, Recueil, s. 3461). Stejně tak napadené rozhodnutí nezohledňuje skutečnost, že nabídka zmrazení cen během dvou let byla rovněž navržena společností Bergerat. S ohledem na kontext, ve kterém se tyto slevy, které směřují cíleně k zákazníkům Haladjian, kteří vyjádřili své znepokojení nad zachováním alternativního zdroje zásobování ve Spojených státech, když pověřili tuto společnost jako zprostředkovatele – a to i když samotnou Haladjian, jediného

konkurenta společnosti Bergerat na francouzském trhu, poškodilo restriktivní vymezení jejích možností jednání –, nacházejí, je tedy zřejmé, že cílem těchto cenových nabídek bylo omezit hospodářskou soutěž na dotčeném trhu vyloučením Haladjian.

- 95 Komise tvrdí, že nic neumožňuje tvrdit, že nabídky společnosti Bergerat nebyly legitimní nebo že vycházely z informací získaných v rámci systému CES, jelikož zákazníci Haladjian mohli být rovněž zákazníky Bergerat. Stejně tak Haladjian nepředložila důkaz, že systém CES nutně předpokládá předání údajů týkajících se zákazníků, kteří zmocnili dalšího prodejce.
- 96 Caterpillar uvádí, že politikou CES je neposkytovat distributorům jména konečných spotřebitelů, kteří dovážejí na své území.

Závěry Soudu

- 97 Tvrzení Haladjian, že její konkurent, francouzský distributor Bergerat, využil informace, které sdělila Haladjian společnosti Caterpillar – a to jména zákazníků, kteří ji zmocnili k nákupu náhradních dílů u amerických distributorů prostřednictvím systému CES – aby je kontaktoval a vybízel k nákupu raději u něj než u Haladjian, by mohlo dokonce znamenat porušení čl. 81 odst. 1 ES, pokud by bylo podloženo dostatečnými důkazy, které by umožnily splnit právní podmínky uvedené tímto ustanovením. Právě v této souvislosti, tj. s ohledem na skutečnosti vyplývající ze spisu, je třeba analyzovat – byť stručně – tvrzení napadeného rozhodnutí, že „skutečnost, že se Bergerat pokouší na základě informace, která je poskytnuta systému CES, dozvědět jména zákazníků společnosti Haladjian a snaží se je získat, nepředstavuje omezení hospodářské soutěže“.

98 Pokud jde o dokumenty týkající se společnosti Bergerat, na které žalobkyně odkazuje, jejich přezkum umožňuje pouze prokázat, že zástupce tohoto podniku se obrátil na jednoho ze zákazníků, kteří zmocnili Haladjian v rámci systému CES, společně se zástupcem Caterpillar a že následně po této návštěvě obdržel tento zákazník od Bergerat obchodní nabídku, která obsahovala „dodatečnou slevu 10 % na zvýšení nákupů náhradních dílů, mimo vývoz, uskutečněných od 1. července do 31. prosince 1993“ a zmrazení cen za náhradní díly na rok 1993 a 1994. Tyto dokumenty rovněž uvádějí, že Bergerat přijala stejné závazky vůči dalšímu zákazníkovi společnosti Haladjian následně po návštěvách uskutečněných u tohoto podniku.

99 Tyto dokumenty naproti tomu nestačí k prokázání, že Bergerat získala jména zákazníků společnosti Haladjian prostřednictvím systému CES. V tomto ohledu je třeba uvést, že během jednání žalobkyně v odpovědi na otázku v tomto ohledu sdělila Soudu, že dokument CES ze dne 25. května 1993, na kterém jsou uvedena jména některých zákazníků, za které jedná ve Spojených státech v rámci systému CES – a zejména jména dvou výše uvedených zákazníků, kterým společnost Bergerat učinila obchodní nabídku – byl dokument, který jí zaslala Caterpillar, u něhož nebyla schopna prokázat, že byl rovněž zaslán společnosti Bergerat nebo že Bergerat o něm věděla prostřednictvím Caterpillar. Navíc je třeba zohlednit skutečnost, že jakýkoli zákazník Haladjian v oblasti náhradních dílů, které vyrobila společnost Caterpillar, je nutně zákazníkem Caterpillar, jelikož zakoupil stavební stroj, ke kterému patří tyto náhradní díly. Je tedy vysvětlitelné, že zástupce Caterpillar se obrátí na uživatele stavebních strojů, aby se informoval o jejich potřebách ohledně náhradních dílů. V důsledku toho kontaktování zákazníků společnosti Haladjian, které prováděla společnost Bergerat, několikrát za přítomnosti zástupce Caterpillar, mohou být považována za obchodní kontaktování Bergerat všech jejích zákazníků, kteří nakupují materiál značky Caterpillar a kteří mohou být rovněž zákazníky Haladjian, aniž by to znamenalo omezení hospodářské soutěže s ohledem na článek 81 ES.

100 Rovněž obsah dopisu ze dne 21. září 1999 společnosti Caterpillar určený řeckému dalšímu prodejci odporuje tvrzení žalobkyně. Tento dopis, který zmiňuje zásady systému CES, totiž výslovně uvádí, že se evropský další prodejce může v tomto ohledu zásobovat u jakéhokoli distributora, který je schválen společností Caterpillar, a upřesňuje, že pokud se další prodejce rozhodne zásobovat u CES v Belgii, bude CES tedy požadovat po distributorovi v místě určení výrobku povolení jednat jeho jménem. Tato žádost však neznamená, že CES tomuto distributoru sdělí identitu zákazníka, za kterého další prodejce jedná.

101 Žádný dokument tedy nepotvrzuje tvrzení žalobkyně, že Bergerat – nebo jakýkoli další distributor oblasti ES/ESVO – může mít prostřednictvím systému CES přístup ke jménům zákazníků, kteří zmocnili Haladjian k mezioblastním prodejům.

102 Krom toho, pokud jde o výtky žalobkyně, které se týkají chybného charakteru napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž nepřezkoumalo slevy, a nabídky na zmrazení cen, které navrhla společnost Bergerat dvěma jejím zákazníkům, i když cílem těchto obchodních nabídek bylo vyloučit Haladjian z relevantního trhu, je třeba uvést, že tato tvrzení, která se týkají porušení článku 82 ES, a nikoli článku 81 ES, nebyla přezkoumána Komisí v rámci přezkumu stížnosti Haladjian, která se vztahovala na Caterpillar, a nikoli na Bergerat. V tomto ohledu žalobkyně neprokázala sebemenší jednání ve vzájemné shodě mezi Caterpillar a Bergerat, co se týče těchto obchodních nabídek.

103 Z výše uvedeného vyplývá, že výtky žalobkyně týkající se nabídek, které učinila společnost Bergerat zákazníkům společnosti Haladjian, musí být zamítnuty.

4. *K výtkám ohledně dokumentů týkajících se společnosti Leverton*

a) Napadené rozhodnutí

104 Co se týče dokumentů týkajících se společnosti Leverton, jednoho z distributorů Caterpillar usazených ve Spojeném království, které předložila společnost Haladjian za účelem prokázání, že tento distributor jí navrhl prohibitivní ceny, napadené rozhodnutí v bodě 6.4 uvádí, že sazba, kterou navrhla společnost Leverton společnosti Haladjian ve svém dopise ze dne 21. dubna 1993, odpovídala ceně navržené uživatelům ve Spojeném království. Rozhodnutí tedy dochází k závěru, že pokud je tato sazba prohibitivní pro Haladjian, je rovněž prohibitivní pro uživatele ve Spojeném království.

b) Argumenty účastnic řízení

105 Žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí v tomto ohledu nepřipomíná, že Leverton v roce 1983 oznámila, že musela zastavit dodávky společnosti Haladjian a neuvádí, že nabídka Leverton učiněná podle vnitrostátní sazby dne 21. dubna 1993 je totožná s nabídkou, kterou učinila ve stejném okamžiku společnost Maia společnosti Haladjian, a to na podnět Caterpillar. Krom toho tvrzení, že „pokud je sazba prohibitivní pro Haladjian, je rovněž prohibitivní pro zákazníky [ve Spojeném království]“, je nesprávné, jelikož množství objednávek, které učinili další prodejci za účelem obchodu uvnitř Společenství, umožnilo obdržet ceny vypočítané podle „Consumer price“ (rovněž nazvané „mezinárodní sazba“ společností Maia) před zavedením systému CES a jelikož tyto ceny byly nižší než vnitrostátní sazby, které uplatňovali evropští distributoři na svých územích.

106 Komise, podporovaná Caterpillar, tuto analýzu zpochybňuje.

c) Závěry Soudu

- 107 Soud uvádí, že žádný z argumentů, které žalobkyně předložila, neumožňuje shledat zjevně nesprávné posouzení Komise.
- 108 Pokud jde o nezohlednění zamítnutí prodeje, který Leverton odepřela společnosti Haladjian v březnu 1983, přezkum daných dokumentů umožňuje pouze konstatovat, že Leverton zrušila objednávky Haladjian, jelikož očekávala diskuze ohledně provádění systému prodeje výrobků společnosti Caterpillar, který byl právě zaveden. V každém případě tento dokument předchází zavedení systému CES.
- 109 Pokud jde o nezohlednění nabídky v napadeném rozhodnutí, kterou učinila společnost Maia společnosti Haladjian ve stejný okamžik, je třeba uvést, že tato nabídka byla přezkoumána rozhodnutím během přezkumu dokumentů týkajících se společnosti Maia. Tento přezkum tedy nebyl znovu proveden během přezkumu dokumentů týkajících se společnosti Leverton. Navíc, nabídka společnosti Maia odkazuje na italskou sazbu, a nikoli na sazbu platnou ve Spojeném království a zahrnuje slevu 10 %. Tyto podmínky tedy nejsou totožné s podmínkami nabídky, kterou učinila Leverton. Krom toho žalobkyně neuvádí, v čem takové nabídky mohou představovat důkaz o jednání ve vzájemné shodě mezi Caterpillar a jejími anglickými a italskými distributory.
- 110 Pokud jde o kritiku žalobkyně, která se týká tvrzení napadeného rozhodnutí, že „pokud je sazba [platná ve Spojeném království] prohibitivní pro Haladjian, je rovněž prohibitivní pro uživatele [ve Spojeném království]“ – tj. kritiku, která je založena na tvrzení, že množství objednávek, které učinili další prodejci v rámci prodeje uvnitř Společenství, umožnilo obdržet nižší ceny než vnitrostátní sazby před zavedením systému CES – postačí uvést, že tato kritika nemá na napadené rozhodnutí dopad. Napadené rozhodnutí totiž uvádí, že distributor může nadále svobodně určovat cenu

navrženou dalšímu prodejci a může rovněž navrhnout vnitrostátní cenu nebo jakoukoli jinou cenou, kterou považuje za přiměřenou. V tomto ohledu žalobkyně neprokazuje, v čem byla v projednávaném případě cena, kterou navrhla společnost Leverton, vůči ní diskriminující.

- 111 Z výše uvedeného vyplývá, že výtky žalobkyně ohledně dokumentů týkajících se společnosti Leverton musí být zamítnuty.

5. *K výtkám ohledně dokumentů týkajících se společnosti Maia*

- 112 Žalobkyně uplatňuje, že napadené rozhodnutí zkresluje obsah dokumentů týkajících se společnosti Maia, které byly předloženy během správního řízení. Napadené rozhodnutí tyto dokumenty totiž využívá pro vysvětlení a odůvodnění praktik Caterpillar, spíše než aby je přezkoumalo jako ilustraci toho, co musí učinit další prodejce, aby čelil *de facto* zákazu provádění paralelních dovozů ve Společenství.

a) K dokumentům týkajícím se sítě Maia/ICBO/Schmidt

Napadené rozhodnutí [bod 6.3 a bod 7.1, písm. c)]

- 113 Podle napadeného rozhodnutí dokumenty týkající se společnosti Maia, které předložila Haladjian během správního řízení, umožňují prokázat, že tento distributor založil paralelní distribuční síť, která zásobovala Haladjian mimo systém CES. Relevantní dokumenty v tomto ohledu jsou uvedeny v bodě 6.3 napadeného

rozhodnutí. Jedná se o anonymní dopis, který obdržela společnost Caterpillar v dubnu 1990 a který ji informoval o skutečnosti, že italská společnost ICBO – jejíž akcionáři jsou pan A., zástupce společnosti Maia a americká společnost Schmidt – zakoupila náhradní díly u společnosti Maia na účet společnosti Schmidt, která je doručila Haladjian, dále o fax ze dne 13. února 1990, který zaslal pan A. společnosti Schmidt, který jí sděluje, že Caterpillar se pokoušela získat vysvětlení ohledně prodejů Maia společnosti ICBO, a dále o dopis ze dne 21. září 1990, který zaslal pan A. společnosti Schmidt, aby jí podal zprávu o návštěvě Caterpillar a odpovědi, kterou dala společnost Maia ohledně uskutečněných prodejů společnosti ICBO.

- 114 Obsah tohoto dopisu ze dne 21. září 1990, uvedený v napadeném rozhodnutí je následující:

„[...] Přijali jsme návštěvu [zástupců Caterpillar Francie a Itálie]. Sdělili nám následující. Ve Francii existuje velmi silný soutěžitel (Haladjian, jak je uvedeno na seznamu dalších prodejců!), který v minulosti obdržel několik kontejnerů ze Spojených států [...] Kontejnery již nejsou nadále dopravovány, avšak Haladjian nadále uskutečňuje výhodné obchody. Kdo/kde je nový zdroj? [Bergerat] se dozvěděla v Marseille několik zpráv o tom, že obchod s originálními díly CAT z Itálie je „řízen“ italskou mafií [...] Odpověděli jsme jako minule. Víme o ICBO; prodávají použité zařízení do afrických zemí [...] Zástupci Caterpillar řekli velice slušným způsobem, že nám věří, avšak že musíme být velice obezřetní, jelikož nakonec by jejich reakce mohla být (odstoupení od smlouvy) [...] Můj podnik je nyní velice znepokojen. Myslím si, že tuto otázku musíme projednat osobně, jelikož situace je čím dál tím nebezpečnější [...]“ (napadené rozhodnutí, bod 6.3, čtvrtý pododstavec).

- 115 Podle napadeného rozhodnutí umožňují tyto dokumenty prokázat kontext, ve kterém se objednávka Haladjian u společnosti Maia v roce 1993 nachází (napadené rozhodnutí, bod 6.3, s. 15, druhý pododstavec). Byly zjištěny zejména následující skutečnosti. Zprvu, společnost Maia, oficiální distributor Caterpillar, využívala

ICBO jako paralelní síť ke své oficiální síti, aby prodávala náhradní díly do mimoevropských zemí obcházením systému CES a porušováním své dohody o distribuci. Zadržely, ICBO a Schmidt obdržely od společnosti Maia díly za jiné ceny než podle italské sazby, když předstíraly, že místem určení těchto náhradních dílů jsou Spojené státy. Tyto díly byly ve skutečnosti určeny pro společnost Haladjian pro její obchodní činnosti v Africe a pravděpodobně, přinejmenším podle tvrzení Haladjian, ve Francii. Zatřetí, prodeje společnosti Maia společnosti Haladjian uskutečněné prostřednictvím ICBO a Schmidt byly oznámeny Caterpillar jako prodeje použitých výrobků určených do Afriky. Začtvrté, když byla v roce 1993 Caterpillar informována o nedovolené paralelní činnosti společnosti Maia, rozhodla se Maia ukončit svoji účast v síti zahrnující ICBO, Schmidt a Haladjian. Pokud v tomto ohledu pan A. napsal společnosti Schmidt, že obdržel od svého generálního ředitele příkaz vyhnout se kontaktům s Haladjian, zdá se, že to svědčí pouze o jejich zakázané obchodní činnosti.

- 116 Napadené rozhodnutí uvádí, že Haladjian tuto souvislost nezpochybňuje. Haladjian zvláště neprokazuje, do kterých zemí byly určeny díly, které jí Maia dodala prostřednictvím společností ICBO a Schmidt. Stejně tak napadené rozhodnutí uvádí, že Haladjian neprokazuje ani že se pokusila před objednávkou, kterou učinila u společnosti Maia dne 24. února 1993 (dále jen „objedávka ze dne 24. února 1993“), nakoupit díly přímo u společnosti Maia za účelem jejich prodeje na francouzském trhu nebo na jiném trhu oblasti ES/ESVO, ani že Maia odmítla jí tyto díly dodávat, ani že – v případě sporu o cenu v takovém případě – Caterpillar zakročila ohledně ceny (napadené rozhodnutí, bod 6.3, s. 16 a 17).

Argumenty účastnic řízení

- 117 Žalobkyně uplatňuje, že tyto tři dokumenty týkající se Maia za rok 1990 jasně ukazují, že nákupy Haladjian v Itálii s místem určení ve Francii byly společností Caterpillar a několika jejími distributory omezeny, a to v rozporu s tím, co stanoví systém CES a co je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

- 118 Pokud jde o anonymní dopis zasláný společnosti Caterpillar v únoru 1990, žalobkyně tvrdí, že tento dokument výslovně uvádí, že zboží zakoupené společností ICBO v Itálii prostřednictvím Schmidt, bylo dodáno do Marseille a poté převzato a celně odbaveno společností Haladjian. Toto upřesnění, které v napadeném rozhodnutí chybí, prokazuje, že nákupy Haladjian uskutečněné prostřednictvím ICBO a Schmidt byly určeny do Francie, a nikoli do Afriky.
- 119 Pokud jde o fax ze dne 13. února, který zaslal pan A. společnosti Schmidt, žalobkyně tvrdí, že tento fax pouze oznamuje, že Maia se sejde s Caterpillar, aby jí vysvětlila prodeje společnosti ICBO. V tomto faxu pan A. rovněž požadoval názor adresáta na postup v případě, že by uskutečnil příležitostný prodej s místem určení v Africe v roce 1986. V souvislosti s anonymním dopisem tento fax umožňuje konstatovat, že Maia zkreslila skutečnosti sdělené společnosti Caterpillar, když předstírala prodeje s místem určením v Africe – a tedy v rozporu se systémem CES, který zakazuje distributorovi prodávat dalšímu prodejci, který vyvází mimo oblast – místo toho, aby přiznala prodeje z Itálie do Francie, jak to vyplývalo z anonymního dopisu. Jelikož však prodeje z Itálie do Francie jsou zcela povoleny – podle výpovědí Caterpillar, jakož i Komise –, žalobkyně uvádí, že je obtížné pochopit, proč prodeje z Itálie do Francie, včetně prodejů pomocí zprostředkovatele, jako je společnost ICBO, musí být předmětem anonymního donášení, které následuje po „vysvětlení“ společnosti Caterpillar.
- 120 Pokud jde o dopis ze dne 21. září 1990 pana A. společnosti Schmidt, který podává zprávu o návštěvě u společnosti Maia zástupců Caterpillar ve Francii a Itálii, žalobkyně zdůrazňuje, že tento dopis uvádí, pokud se jedná o situaci Haladjian, že tento další prodejce přijal v minulosti několik kontejnerů ze Spojených států v přístavu Havre a Marseille, „kde má [Bergerat] informátory“. Odkazy učiněné na Bergerat na tomto místě dopisu stejně tak jako na jiných místech umožňují prokázat, že Caterpillar jednala ve vzájemné úzké shodě se svým francouzským distributorem, a ukazují na úlohu Bergerat při kontrole Haladjian a při jednání Caterpillar, která měla za cíl odradit společnost Maia od zásobování Haladjian. Tento dopis musí být rovněž porovnán s dopisem ze dne 10. července 1990 od Bergerat společnosti Caterpillar, který vyzývá všechny zástupce k dodržování pravidel.

121 Žalobkyně krom toho kritizuje napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž tvrdí, že prodeje uskutečněné prostřednictvím ICBO sloužily k obcházení systému CES tím, že umožňovaly nákupy s místem určení v Africe. Toto tvrzení se zakládá pouze na faxu ze dne 13. února 1990, ve kterém pan A. sděluje společnosti Schmidt to, co sdělil Caterpillar, aby zahladil stopy ohledně zásobování Haladjian v Marseille. Jedná se o pouze povrchní vysvětlení, které neodpovídá skutečností v projednávaném případě. Napadené rozhodnutí toto zohledňuje, jelikož uvádí, že bez ohledu na výklad, který je třeba k tomuto dopisu podat, zůstává skutečností, že Haladjian nikdy neprokázala, že prodeje Maia prostřednictvím ICBO byly určeny celkově nebo částečně do Francie. Vzhledem k tomu, že tedy Komise nebyla schopna svá tvrzení prokázat, má za to, že Haladjian musí prokázat opak. Přitom kromě zjevně nesprávného charakteru s ohledem na výše uvedené dokumenty, které jasně prokazují, že tyto prodeje byly určeny do Francie, a nikoli do Afriky, představuje tato výtky rovněž porušení práv stěžovatelky, které bylo poprvé v napadeném rozhodnutí vytykáno, že v tomto ohledu nepředložila důkazy, aniž by to bylo po ní během deseti let řízení požadováno. Komise navíc nemusí pochybovat o konečném místě určení dílů objednaných u společnosti Maia prostřednictvím společnosti ICBO a Schmidt, jelikož převážná část prodejů Haladjian se uskutečnila ve Francii.

122 Komise zpochybňuje argumentaci žalobkyně, že tyto dokumenty prokazují, že Maia měla v úmyslu Caterpillar utajit nikoli porušení systému CES – kvůli neohlášeným vývozům do Afriky –, avšak porušení nepsaného pravidla, které neumožňuje Maia prodávat evropskému dalšímu prodejci, který nakupuje díly určené pro oblast ES/ESVO. Žalobkyně totiž vychází z existence omezení, která mají být tajná, aniž by o nich byl předložen důkaz, a to i když byla schopna prokázat skutečné místo určení dílů zakoupených u Maia prostřednictvím ICBO.

Závěry Soudu

- 123 Žalobkyně v podstatě zpochybňuje posouzení napadeného rozhodnutí, podle kterého dokumenty týkající se Maia pro období, které předcházelo objednávce ze dne 24. února 1993, neumožňují prokázat existenci omezení obchodu uvnitř Společenství, pokud jde o evropské další prodejce. V tomto ohledu žalobkyně nepopírá, že využívala síť Maia/ICBO/Schmidt k zásobování v Itálii, avšak uplatňuje, že toto zásobování bylo určeno pouze pro uskutečňování prodejů uvnitř Společenství – z Itálie do Francie –, a to za účelem obcházení, jak tvrdí, praktické nemožnosti uskutečňovat takové prodeje z důvodu chování Caterpillar a jejích distributorů, zejména Bergerat.
- 124 Napadené rozhodnutí však toto tvrzení nepřipouští z důvodu, že žádný dokument neumožňuje prokázat existenci takového zákazu uskutečňovat prodeje uvnitř Společenství. Rozhodnutí konkrétně uvádí, že Haladjian neprokazuje, že náhradní díly získané v Itálii prostřednictvím ICBO měly za konečné místo určení Francii. Podstata tvrzení žalobkyně tedy není prokázána. Stejně tak napadené rozhodnutí uvádí, že i za předpokladu, že konečným místem určení těchto náhradních dílů byla Francie, neprokazuje to, že Caterpillar zakázala svým evropským distributorům prodávat náhradní díly Haladjian.
- 125 Je tedy třeba přezkoumat relevantní skutečnosti vyplývající ze spisu za účelem rozhodnutí, zda se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když rozhodla zamítnout pro nedostatečnost důkazů tvrzení žalobkyně o francouzském místě určení dílů, které byly zakoupeny u společnosti Maia prostřednictvím společností ICBO a Schmidt, a o skutečnosti, že jí bylo v praxi znemožněno zásobovat se přímo u Maia, kvůli údajné dohodě nebo jednání ve vzájemné shodě mezi Caterpillar a jejími evropskými distributory.

126 Úvodem je třeba zdůraznit, že dokumenty, které žalobkyně uplatnila, mají velmi omezenou důkazní sílu vzhledem ke své povaze a okolnostem, ve kterých se nacházejí. První dokument týkající se činnosti sítě Maia/ICBO/Schmidt v roce 1990 je tak anonymní dopis zasláný společnosti Caterpillar v únoru 1990. Další dva dokumenty uvedené žalobkyní, a to fax ze dne 13. února 1990 zasláný panem A. společnosti Schmidt a dopis ze dne 21. září 1990 zasláný panem A. společnosti Schmidt se nacházejí v kontextu, kdy se Caterpillar tázala, následně po anonymním dopisu, zda chování jejího italského distributora je loajální a v souladu s ustanoveními dohody o distribuci.

127 Přezkum těchto tří dokumentů poskytuje následující poznatky. Zaprvé, anonymní dopis, který byl zaslán společnosti Caterpillar v únoru 1990, uvádí, že díly prodané společnosti Schmidt prostřednictvím ICBO byly dodány do skladu v Marseille, odkud byly „převzaty a celně odbaveny společností Haladjian“. Zadruhé, fax ze dne 13. února 1990, který zaslal pan A. společnosti Schmidt, se zmiňuje o prodeji za 120 milionů italských lir, který v roce 1986 uskutečnila společnost Maia se společností ICBO za účelem využití náhradních dílů italskými podnikateli v Kamerunu a Gabonu. Zatřetí, dopis ze dne 21. září 1990, který zaslal pan A. společnosti Schmidt, nejprve uvádí, že během návštěvy zástupců Caterpillar u společnosti Maia, Caterpillar společnosti Maia sdělila, že ví o tom, že Haladjian obdržela několik kontejnerů s náhradními díly v Havre a Marseille ze Spojených států, že uvedené kontejnery již nejsou dodávány, aniž by to však snížilo prodeje Haladjian, a že Caterpillar se tedy táže, kdo by mohl být novým zdrojem zásobování Haladjian. Tento dopis obsahuje dále odpověď Maia, kterou již dala Caterpillar a ze které vyplývá, že Maia věděla – pouze nějakým způsobem – že IBCO prodávala použité náhradní díly za účelem jejich užívání v několika afrických zemích.

128 Po přečtení těchto tří dokumentů není tedy zjevně nesprávné posouzení napadeného rozhodnutí, podle kterého dokumenty, které společnost Haladjian předložila, neumožňují prokázat konečné místo určení dílů, které společnost Haladjian získala v Itálii. Údaj z anonymního dopisu, že díly, které společnost Haladjian zakoupila u Maia prostřednictvím společností IBCO a Schmidt, totiž byly dodány a celně odbaveny v Marseille, naznačuje tomu, že díly vyvezené do Spojených států, kde se nacházela Schmidt, byly následně znovu vyvezeny do Francie, kde byly celně odbaveny, je třeba srovnat s údaji předloženými společností Maia společnosti Caterpillar, které odkazují na prodeje v Africe. Některé dokumenty tedy umožnily se

domnívat, že místem určení některých náhradních dílu mohla být skutečně Afrika. Jelikož Haladjian nepředložila dostatek důkazů o skutečném místě určení náhradních dílů zakoupených u společnosti Maia prostřednictvím společností ICBO a Schmidt, nemůže být Komisi vytýkáno, že v napadeném rozhodnutí tvrdila, že nic neprokazuje, že konečným místem určení náhradních dílů byla Francie.

129 Navíc a bez ohledu na dotčené konečné místo určení dílů, dokumenty, které uvádí napadené rozhodnutí a žalobkyně kritizuje, neprokazují, že prodeje uvnitř Společenství nebyly kvůli Caterpillar možné. V tomto ohledu je třeba konstatovat, že žalobkyně neprokázala sebemenší dohodu nebo jednání ve vzájemné shodě mezi Caterpillar a jejími evropskými distributory, kvůli kterým by nemohla nakupovat v Itálii za účelem prodeje ve Francii, což představuje základ jejího tvrzení v této žalobě.

130 Krom toho, žalobkyně nemůže tvrdit, že její práva jako stěžovatelky byla porušena, jelikož neměla během správního řízení příležitost předložit důkazy o konečném místě určení náhradních dílů zakoupených u společnosti Maia prostřednictvím společností ICBO a Schmidt, jelikož sama žalobkyně ve svých připomínkách k dopisu podle článku 6 tvrdila, že místem určení náhradních dílů byla Francie, aniž by však o tom předložila při této příležitosti důkaz. Žalobkyně tedy nemůže Komisi vytýkat, že toto tvrzení zamítla pro nedostatek důkazů.

131 Z výše uvedeného vyplývá, že výtky žalobkyně, které se týkají dokumentů ohledně sítě Maia/ICBO/Schmidt, kterou Haladjian využívala pro své zásobování před objednávkou ze dne 24. února 1993, musí být zamítnuty.

b) K dokumentům týkajícím se objednávky ze dne 24. února 1993

Napadené rozhodnutí

- 132 Napadené rozhodnutí přezkoumává rovněž druhou skupinu dokumentů, které se týkají objednávky ze dne 24. února 1993, jakož i její vyřízení společností Maia a nepřímo Caterpillar. Příslušné dokumenty jsou následující.
- 133 Dopisem ze dne 24. února 1993 Haladjian sdělila Maia, že byla některými francouzskými uživateli, jejichž dopisy byly přiloženy v příloze, zmocněna k nákupu náhradních dílů vyrobených společností Caterpillar, že obsah těchto dopisů projednala s Caterpillar, která jí sdělila, že objednávky může u distributora uskutečnit, a že v důsledku toho měla zájem o nákup náhradních dílů za Consumer price v amerických dolarech (dále jen „dolary“) (napadené rozhodnutí, bod 6.3, s. 15, pátý pododstavec).
- 134 Následně po podnětu Haladjian ze dne 30. března 1993, zaslala Maia dne 31. března 1993 společnosti Caterpillar fax, aby se zeptala, jak se má zachovat, a kontaktovala Caterpillar rovněž telefonicky. Podle vnitřní zprávy Maia ze dne 20. dubna 1993 Caterpillar odpověděla, že Maia musí odpovědět Haladjian a že, pokud Maia souhlasí, může navrhnout cenu podle italské sazby (napadené rozhodnutí, bod 6.3, s. 15, sedmý pododstavec).
- 135 Podle napadeného rozhodnutí má objednávka ze dne 24. února 1993 neobvyklý charakter. Zprvce, Haladjian totiž uvádí, že byla zmocněna francouzskými zákazníky k nákupu dílů vyrobených společností Caterpillar, přitom takové zmocnění není nutné, pokud další prodejce nakupuje díly v zemi oblasti ES/ESVO, aby je určil do jiné země této oblasti. Zadruhé, Haladjian uvádí, že projednávala tyto zmocňující dopisy s řídicím pracovníkem Caterpillar, zatímco další prodejce, který se zabývá obchodem uvnitř Společenství, nemusí provedení objednávky s nikým projednávat.

Zatřetí, objednávka ze dne 24. února 1993 požaduje ceny, které nejsou v místní měně, avšak které vycházejí z Consumer price v dolarech. Každý distributor přitom uplatňuje prodejní sazbu ve své měně, a nikoli v dolarech (napadené rozhodnutí, bod 6.3).

- 136 V tomto ohledu napadené rozhodnutí zaprvé připomíná, že Haladjian neprokázala, že předtím využívala cen v dolarech stanovených společností Maia nebo jinými evropskými distributory za výrobky určené do Francie nebo jiné země oblasti ES/ESVO, zadruhé, že Haladjian nikdy nepředložila důkazy, že Maia uplatňovala tuto údajnou mezinárodní sazbu v dolarech vůči ostatním zákazníkům Společenství, a že – v důsledku toho – zamítnutí uplatnění této ceny vůči společnosti Haladjian představuje diskriminaci, a zatřetí, že Haladjian neprokázala, že by využívala bez zásahu Caterpillar nižší ceny, než je cena, kterou nabídla společnost Maia ve svém dopise ze dne 8. dubna 1993. Objedávka ze dne 24. února 1993 tedy představuje svým zněním reakci na skutečnost, že Maia se rozhodla ukončit zásobování Haladjian obcházením systému CES a jejím cílem bylo umožnit Haladjian, aby si obstarala důkazy na podporu stížnosti [napadené rozhodnutí, bod 6.3 a bod 7.1, písm. c)]
- 137 Krom toho napadené rozhodnutí odkazuje na dopis ze dne 30. března 1993, který zaslal pan A. společnosti Schmidt, a to po objednávce ze dne 24. února 1993. Tento dopis uvádí následující:

„První zprávy Caterpillar nejsou příznivé. V pondělí odpoledne mě zavolal generální ředitel, aby mi sdělil, že měl telefonát z Ženevy, který mu radil, aby nezásoboval společnost HF Avignon; oficiálně se to nemůže dělat, proto odpovíme a nabídneme seznam italských cen (to znamená spotřebitelskou cenu [Consumer price] v dolarech násobenou dvěma!!! v průměru); brzy obdržíme konečnou odpověď Caterpillar. [...]“

- 138 Dopisem ze dne 8. dubna 1993 Maia navrhla Haladjian cenu podle italské sazby se slevou 10 %. Dopisem ze dne 22. dubna 1993 Haladjian tento návrh odmítla a požadovala Consumer price v dolarech, jak ji se slevou navrhla společnost Maia ostatním zákazníkům Společenství. Haladjian sdělila Maia, že v opačném případě předloží věc Komisi ohledně cenové diskriminace. Podle výše uvedené vnitřní zprávy společnosti Maia ze dne 20. dubna 1993 tato společnost informovala Caterpillar a Bergerat o reakci Haladjian (napadené rozhodnutí, bod 6.3, osmý a devátý pododstavec).
- 139 Podle vnitřní zprávy společnosti Maia ze dne 30. dubna 1993, se Haladjian obrátila na Maia, jelikož ji mohla vydírat vzhledem k tomu zaprvé, že Maia v minulosti pro zákazníky Společenství používala mezinárodní sazbu (pro napadené rozhodnutí tato zpráva zde opakuje obsah dopisu Haladjian určený společnosti Maia ze dne 22. dubna 1993 uvedeného v předcházejícím bodě, který odkazuje na Consumer price v dolarech), zadruhé, že Maia nedodržovala pravidla systému CES pro prodeje mimo Společenství, a zatřetí, že Haladjian mohla prokázat, že Maia prodávala společnosti Haladjian prostřednictvím ICBO a začtvrté, že někteří řídicí pracovníci Caterpillar věděli o paralelních činnostech Maia, které dodnes utajovali (napadené rozhodnutí, bod 6.3, desátý pododstavec a poznámka pod čarou č. 10).
- 140 Jelikož objednávka ze dne 24. února 1993 odkazuje na jednání se společností Caterpillar a na obavy společnosti Maia z vypovězení její dohody o distribuci kvůli obcházení systému CES, napadené rozhodnutí uvádí, že „není zvláštní“, že Maia požadovala po Caterpillar návrh, jak tuto objednávku má vyřídit. V tomto ohledu napadené rozhodnutí uvádí, že Caterpillar odpověděla na tuto žádost, že Maia musí Haladjian odpovědět, a že pokud s tím Maia souhlasí, může navrhnout cenu podle italské sazby. V tomto případě se podle napadeného rozhodnutí jedná pouze o „návrh“. Tento návrh společnost Maia přijala – podle napadeného rozhodnutí zcela nezávisle – dne 8. dubna 1993, jelikož navrhla Haladjian cenu založenou na italské sazbě se slevou 10 % – stejnou cenu, kterou obdržel jeden z významnějších zákazníků Maia. Napadené rozhodnutí tak dochází k závěru, že tato jednání mezi společnostmi Maia a Caterpillar nepředstavují jednání ve vzájemné shodě, která mají zabránit nebo ztížit paralelní obchod mezi členskými státy ve smyslu článku 81 ES.

Krom toho napadené rozhodnutí uvádí, že jelikož výše uvedené dokumenty neprokazují omezení hospodářské soutěže ve smyslu článku 81 ES, údajný nátlak společnosti Bergerat na Caterpillar, aby kontrolovala dovozy do Francie, nepředstavuje rovněž omezení hospodářské soutěže [napadené rozhodnutí, bod 6.3, s. 17, písm. c)]

Argumenty účastnic řízení

- 141 Žalobkyně zaprvé zpochybňuje způsob, jakým napadené rozhodnutí posuzuje obsah některých dokumentů z roku 1993 týkajících se společnosti Maia.
- 142 Nejprve kritizuje posouzení napadeného rozhodnutí, podle kterého nemá objednávka ze dne 24. února 1993 obvyklý charakter. Zaprvé tvrdí, že napadené rozhodnutí neuvádí, že uvedená objednávka spadá do rámce jednání, která Haladjian vedla ve stejný okamžik s Caterpillar ohledně použití systému CES vůči ní, a odkazuje na korespondenci mezi Caterpillar a Haladjian ze dne 30. března a 13. dubna 1993. Zadruhé, žalobkyně uplatňuje, že rozhodnutí vychází z předpokladu, že k omezení obchodu uvnitř Společenství nedošlo, a že v důsledku toho, není obvyklé učinit objednávku pro francouzský trh u společnosti Maia odkazem na předchozí dohodu s Caterpillar. I kdyby takové tvrzení mohlo být teoreticky odůvodněno, žalobkyně nicméně tvrdí, že dokumenty týkající se společnosti Maia ve skutečnosti prokazují, že obchod uvnitř Společenství byl omezen. Reakce společnosti Maia, která bezodkladně projednává s Caterpillar objednávku společnosti Haladjian, tedy ukazuje na nemožnost obchodovat svobodně a otevřeně uvnitř Společenství. V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že jestliže odkaz v objednávce ze dne 24. února 1993 na kontakty Haladjian s Caterpillar mohl nanejvýš vysvětlit, že se Maia obrací na Caterpillar, aby požádala o vysvětlení, tento odkaz neodůvodňoval, že po ní Maia požadovala instrukce. Zatřetí, žalobkyně zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí neuznává strukturu cen v obchodě uvnitř Společenství, jelikož považuje žádost Haladjian o ceny vypočítané podle Consumer price v dolarech za „neobvyklou“. Nákupy dalších prodejců se do doby, kdy se proti tomu postavila Caterpillar, běžně uskutečňovaly právě v této sazbě (rovněž nazvané „mezinárodní sazba“ ve vnitřní zprávě společnosti Maia ze dne 30. dubna 1993), a nikoli ve výrazně vysoké vnitrostátní sazbě

143 Žalobkyně dále zdůrazňuje, že vnitřní zpráva společnosti Maia ze dne 20. dubna 1993, která byla předána společnosti Caterpillar dne 23. dubna, nemůže být omezena na dvě skutečnosti uvedené napadeným rozhodnutím, a to že Caterpillar naváděla společnost Maia, aby Haladjian odpověděla a navrhla jí, aby použila italskou sazbu, a že Maia informovala Bergerat o reakci Haladjian na tuto cenovou nabídku. Tato zpráva rovněž uvádí, že Caterpillar nejdříve Maia poradila, aby než odpoví Haladjian, získala čas, dále že Maia chtěla vědět, zda jiný italský další prodejce obdržel stejnou žádost, aby případně odpověděla stejně, že „radý“ Caterpillar společnosti Maia pouze nenaznačují, aby navrhla Haladjian italskou sazbu, jelikož Caterpillar se zabývala detailně podmínkami prodeje a navrhla požadovat modely a čísla strojů francouzských zákazníků, že Maia se opět snažila získat čas, jelikož dne 16. dubna 1993 ji Haladjian požádala o sdělení italské sazby, a že Maia informovala Bergerat nejenom o „reakci Haladjian“, jak uvádí nesprávně napadené rozhodnutí, ale i o způsobu, jakým Maia jednala s Haladjian.

144 Konečně, žalobkyně zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí mělo zohlednit údaj v dopise ze dne 30. března 1993 pana A. společnosti Schmidt, ze kterého vyplývá, že Caterpillar „poradila“ společnosti Maia, aby nezasobovala „HF Avignon“ (tedy Haladjian), že Maia v důsledku toho navrhla Haladjian italskou sazbu a že Maia čekala v tomto ohledu na konečnou odpověď společnosti Caterpillar.

145 Zadruhé, žalobkyně kritizuje důvody uvedené napadeným rozhodnutím na podporu tvrzení, že společnost Maia navrhla ceny zcela svobodně a že jednání mezi Caterpillar a Maia nepředstavují jednání ve vzájemné shodě ve smyslu článku 81 ES, a to posouzení, že žádosti Haladjian určené společnosti Maia měly za cíl pouze vydírat společnost Maia, a posouzení, že obsah korespondence mezi Maia a Caterpillar vyplýval ze skutečnosti, že nákupy uskutečněné prostřednictvím ICBO a Schmidt byly určeny do Afriky.

146 Pokud jde o údajné vydírání, toto vysvětlení odporuje podle žalobkyně časovému sledu událostí, jelikož objednávka ze dne 24. února 1993 předchází oznámení o ukončení zprostředkovatelských obchodních vztahů se společností Maia uskutečněném v dopise pana A. určeném společnosti Schmidt ze dne 30. března 1993. Stejně tak uvedená objednávka byla uskutečněna dva měsíce před vyhrožováním Haladjian, že předloží věc orgánům Společenství, které bylo uvedeno v dopise ze dne 22. dubna 1993 následně po tom, co společnost Maia odmítla poskytnout Haladjian stejné ceny jako ceny nabízené ostatním dalším prodejcům Společenství, kteří se nacházeli ve srovnatelné situaci.

147 Krom toho, v přímé souvislosti s nesprávným posouzením dokumentů z roku 1990 napadené rozhodnutí opět tvrdí, že transakce uskutečněné prostřednictvím ICBO byly určeny do Afriky, a to obcházením systému CES, a že Haladjian neprokázala opak. Otázka prodejů Maia společnosti Haladjian prostřednictvím ICBO je přitom zcela odlišná od otázky objednávky ze dne 24. února 1993, která má za cíl nakoupit přímo a otevřeně u společnosti Maia v rámci systému, který byl zaveden společností Caterpillar. Výklad objednávky ze dne 24. února 1993 ve světle předchozích obchodních vztahů mezi společností Maia a Haladjian tedy nutně vede k úplnému nepochopení této situace. Bez ohledu na posouzení, které se může týkat vztahů se společností ICBO, ať je, nebo není uznáno, že tyto vztahy svědčí o překážkách obchodu uvnitř Společenství, tyto vztahy nemají každopádně vliv na posouzení, které je třeba provést ohledně přímých důkazů o jednáních ve vzájemné shodě, která se uskutečnila mezi společností Maia a Caterpillar, pokud jde o odpověď, kterou bylo třeba dát na objednávku Haladjian.

148 Zatřetí, žalobkyně zdůrazňuje, že napadené rozhodnutí je nesprávné, jelikož tvrdí, že neprokázala cenovou diskriminaci, kterou Haladjian vytýkala společnosti Maia ve svém dopise ze dne 22. dubna 1993. Stačí se tak odvolat na dopis pana A. společnosti Schmidt ze dne 30. března 1993 za účelem konstatování zjevně a vědomě diskriminujícího cíle uvedených cen. Stejně tak by došlo k rozporu, pokud by napadené rozhodnutí zpochybňovalo, že Maia použila mezinárodní sazbu na ostatní zákazníky Společenství, vzhledem k tomu, že tuto skutečnost uvádí stejné rozhodnutí dvakrát, když zmiňuje vnitřní zprávu společnosti Maia ze dne 30. dubna 1993, a to přestože poznámka pod čarou č. 10 napadeného rozhodnutí uvádí, že

zmínka o mezinárodní sazbě v této vnitřní zprávě společnosti Maia není „přiznáním“ společnosti Maia, avšak pouze opakováním obsahu dopisu Haladjian ze dne 22. dubna 1993.

- 149 Takový výklad je chybný, jelikož i za předpokladu, že autor vnitřní zprávy ze dne 30. dubna 1993 cituje pouze dopis Haladjian ze dne 22. dubna 1993, nic to nemění na tom, že uvedená zpráva sděluje, že tato skutečnost je zjištěna, že ji Haladjian může prokázat a že skutečnost, že se o ní Caterpillar mohla dozvědět, ho znepokojuje. Tato zpráva tedy nejen prokazuje, že k diskriminaci společnosti Haladjian skutečně došlo, avšak prokazuje rovněž, že se Maia obávala, že se Caterpillar dozví, že prodávala za konkurenční ceny s místem určení v jiných členských státech [*avrà certamente ‚material‘ che puo ‚inchiodarci e avvalorare la sua affermazione dell’ultima lettera‘ (noi vendiamo usando il listino Internazionale a clienti EEC)“*].
- 150 Krom toho žalobkyně tvrdí, že v květnu 1994 věděla o nabídkách, které učinila společnost Maia anglickému uživateli (dále jen „C.“) za výhodnější ceny, než které jí Maia navrhla – rozdíly činily v závislosti na náhradních dílech od 90 % až do 160 %. V tomto období Haladjian rovněž obdržela nabídku od italského dalšího prodejce (dále jen „M.“), který se zásoboval u společnosti Maia a byl schopen nabídnout Haladjian nižší ceny, než které mohla Haladjian získat přímo u Maia.
- 151 Začtvrté, žalobkyně uplatňuje, že z výše uvedeného vyplývá, že Komise se dopustila nesprávného právního posouzení, když neuznala existenci jednání ve vzájemné shodě mezi Caterpillar a Maia. Úvahy Komise jsou totiž založeny na neobvyklém charakteru objednávky ze dne 24. února 1993 a okolnosti, že Haladjian neprokázala, že tato objednávka předcházela ostatním podobným objednávkám. Pro určení, zda existují omezení hospodářské soutěže v případě objednávky uvnitř Společenství, je totiž bezvýznamné odkazovat na subjektivní důvody transakce nebo na existenci předchozích podobných transakcí či jejich neexistenci.

- 152 Komise zpochybňuje tvrzení žalobkyně a připomíná, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že kontakty mezi Caterpillar a Maia, následně po objednávce ze dne 24. února 1993, neprokazují existenci údajně nepsaného pravidla, které zakazuje vývozy dalším prodejcům v oblasti ES/ESVO, avšak vyplývají ze zvláštního kontextu, ve kterém se tato objednávka nachází. Navíc nic neprokazuje, že Maia nestanovila svobodně prodejní cenu za takovou transakci včetně slevy 10 %, která byla Haladjian poskytnuta. Komise kritizuje rovněž dostatečně průkazný charakter dokumentů, které se týkají nabídek, které společnost Maia učinila C., a nabídky, kterou učinil M. společnosti Haladjian.
- 153 Caterpillar mimoto zdůrazňuje, že se Maia sama o sobě rozhodla kontaktovat Caterpillar a Bergerat a že její odpověď byla pouze návrhem, aby se s Haladjian jednalo stejně jako s ostatními kupujícími náhradních dílů, tj. na základě seznamu maloobchodních prodejních cen.

Závěry Soudu

- 154 Žádný z argumentů, které žalobkyně předložila, neumožňuje určit zjevně nesprávné posouzení Komise. V projednávaném případě žalobkyně pouze kritizuje obsah různých dokumentů, které Komise uvedla a analyzovala, pokud jde o zpracování objednávky ze dne 24. února 1993, aniž by předložila důkazy, které by zpochybnilly v tomto ohledu závěry napadeného rozhodnutí, a to jednak posouzení, že jednání ve vzájemné shodě mezi Caterpillar a Maia ve věci zpracování této objednávky nepředstavuje omezení hospodářské soutěže ve smyslu článku 81 ES, a jednak posouzení, že cenová nabídka, kterou učinila společnost Maia společnosti Haladjian – italskou vnitrostátní sazbu se slevou 10 % – byla zcela svobodná, navzdory návrhu Caterpillar, která navrhla použití italské vnitrostátní sazby.

155 Podle napadeného rozhodnutí totiž jednání ve vzájemné shodě mezi Maia a Caterpillar ve věci odpovědi, kterou bylo třeba dát na objednávku Haladjian, které vyplývá zejména z vnitřní zprávy Maia ze dne 20. dubna 1993, která byla Caterpillar doručena dne 23. dubna 1993, vyplývá z kontextu, ve kterém se tato objednávka nachází, a ze skutečnosti, že uvedená objednávka upřesnila, že se mezi Haladjian a Caterpillar uskutečnila jednání ohledně některých těchto skutečností, tedy ohledně zmocňujícího dopisu zákazníků Haladjian.

156 Je však třeba připomenout, že v minulosti společnost Maia prodávala společnosti Haladjian prostřednictvím sítě, jejíž součástí byla ICBO v Itálii a Schmidt ve Spojených státech. Navíc následně po šetření, které provedla společnost Caterpillar, se Maia rozhodla ukončit zásobování, aby nebyla její dohoda o distribuci ukončena, čímž Caterpillar hrozila. Za těchto podmínek není napadené rozhodnutí zjevně nesprávné v rozsahu, v němž podle něj vůle Maia nepřijít o výhody z její dohody o distribuci byla důvodem, proč se Maia Caterpillar zeptala, jak má jednat ohledně odpovědi na objednávku ze dne 24. února 1993. Toto chování lze vysvětlit rovněž obsahem uvedené objednávky, která se odvolává na kontakty s Caterpillar a zmocnění k nákupům uděleným francouzskými uživateli, i když takové kontakty a zmocnění nejsou v případě prodeje uvnitř Společenství z Itálie do Francie požadovány. Maia tedy mohla mít legitimní potřebu kontaktovat Caterpillar, aby se v tomto ohledu dozvěděla víc.

157 V důsledku toho napadené rozhodnutí neobsahuje zjevně nesprávné posouzení v rozsahu, v němž dochází k závěru, že jednání ve vzájemné shodě mezi společnostmi Maia a Caterpillar je odůvodněno hospodářskými důvody, které neumožňují právně dostačujícím způsobem prokázat existenci překážky prodeje uvnitř Společenství dalším prodejcům.

- 158 Pokud jde o nezávislý charakter nabídky, kterou učinila společnost Maia – a to italskou vnitrostátní sazbu se slevou 10 % – je namístě zdůraznit, že napadené rozhodnutí není zjevně nesprávné v rozsahu, v němž uvádí, že jestliže tuto nabídku přinejmenším částečně doporučila společnost Caterpillar, která navrhla společnosti Maia odpovědět Haladjian na základě italské vnitrostátní sazby, byla tato nabídka učiněna zcela nezávisle, jak vyplývá z uvedení „pokud bychom souhlasili“, které se nachází ve vnitřní zprávě Maia ze dne 20. dubna 1993, která vysvětluje obsah údajů, které ve věci objednávky Haladjian poskytl telefonicky společnosti Maia zástupce Caterpillar. Navíc sleva 10 % byla navržena z vlastního podnětu Maia. Tato sleva tak potvrzuje obecnou zásadu, která byla v napadeném rozhodnutí uvedena, že distributor svobodně navrhuje cenu, kterou požaduje po dalších prodejcích. V případě použití systému CES musí uvedený distributor pouze dodržovat pravidla použitelná v případě mezioblastních prodejů, čemuž tak v tomto případě není s ohledem na skutečnost, že objednávka ze dne 24. února 1993 je založena na zmocňujících dopisech, které zaslali francouzští uživatelé.
- 159 V důsledku toho napadené rozhodnutí neobsahuje zjevně nesprávné posouzení v rozsahu, v němž dochází k závěru, že nabídka Maia společnosti Haladjian byla tímto distributorem učiněna zcela nezávisle a že nezpůsobuje překážku prodejm uvnitř Společenství dalším prodejčům.
- 160 Navíc a navzdory svému tvrzení v tomto smyslu žalobkyně neprokázala, že nabídka společnosti Maia ji diskriminovala nebo obecněji, že omezila hospodářskou soutěž. Je třeba zvláště uvést, že Komise nemohla dospět k takovému posouzení s přihlédnutím ke skutečnostem, které jí byly předloženy, a to k odkazu na mezinárodní sazbu v dopise pana A. společnosti Schmidt ze dne 30. března 1993 („Consumer price v dolarech“) a k vnitřní zprávě Maia ze dne 30. dubna 1993, jelikož dotčená transakce nespádala do systému CES a byla v tomto ohledu provedena v každém případě bez jakéhokoli zásahu Caterpillar.
- 161 Pokud jde o nabídky, které učinila Maia anglickému uživateli C. dne 26. ledna 1994 a 21. února 1994 za ceny, které byly výhodnější, než které Maia navrhla společnosti

Haladjian dne 8. dubna 1993, je třeba uvést, že tyto nabídky byly učiněny v italských lirách, a nikoli v dolarech a že od nabídky učiněné společností Maia společnosti Haladjian uplynulo deset a jedenáct měsíců, a to v okamžiku, kdy se na italskou liru vztahovaly značné měnové výkyvy. Jelikož neexistují skutečnosti, které umožňují prokázat, že s objednávkou učiněnou Haladjian v tomto okamžiku bylo zacházeno odlišně než s objednávkou učiněnou anglickým uživatelem, se Komise tedy nedopustila zjevně nesprávného posouzení tím, že uvedla, že Haladjian neprokázala, že byla společností Maia při stanovení sazby diskriminována, a v každém případě, že tato diskriminace je přičitatelná Caterpillar.

162 Stejně tak, pokud se jedná o nabídku, kterou učinil společnosti Haladjian italský další prodejce M., který se zásobuje u Maia a který je schopen nabídnout Haladjian nižší ceny, než které mohla získat přímo u Maia, je třeba rovněž uvést, že tato nabídka jako taková dostatečně neprokazuje diskriminaci ohledně určení sazeb, které se dovolává žalobkyně. Nic v této nabídce, která byla učiněna v dolarech, totiž nesvědčí o tom, že italský další prodejce zakoupil díly u Maia, jak tvrdí žalobkyně. Jelikož tedy nemůže být provedeno platné srovnání s nabídkou Maia společnosti Haladjian, Komise se nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když uvedla, že Haladjian neprokázala, že Maia ji při stanovení sazby diskriminovala a že každém případě tato diskriminace byla přičitatelná Caterpillar.

163 Krom toho kritika žalobkyně údajného vydírání společnosti Maia není relevantní, jelikož vyhrožování, že předloží věc Komisi kvůli diskriminující ceně, vyplývá jasně z dopisu Haladjian ze dne 22. dubna 1993, kterým zamítla nabídku Maia a požadovala Consumer price v dolarech. V tomto ohledu časový sled událostí, ze kterých žalobkyně vychází, aby vyvrátila takové vydírání, odporuje jejím tvrzením, jelikož samotná Haladjian v dopise ze dne 22. dubna 1993 vyhrožovala předložit věc orgánům Společenství, aby vyjádřila svou nespokojenost se sazebními podmínkami, které navrhla společnost Maia dne 8. dubna 1993. Stejně tak argument žalobkyně týkající se prodeju v Africe není relevantní, jelikož nemá dopad na úvahy napadeného rozhodnutí ohledně objednávky Haladjian a odpovědi, kterou podala Maia.

164 Z výše uvedeného vyplývá, že výtky žalobkyně týkající se dokumentů ohledně objednávky ze dne 24. února 1993 musí být zamítnuty.

6. Závěry Soudu

165 Z výše uvedeného vyplývá, že žalobkyně nepředložila důkazy, které by zpochybnilly posouzení napadeného rozhodnutí ohledně použití článku 81 ES.

166 Pokud jde o posouzení týkající se dopadu systému CES na prodeje uskutečněné v oblasti ES/ESVO, je třeba zvláště uvést, že žádný důkaz předložený žalobkyní nezpochybňuje závěr, ke kterému Komise došla v návaznosti na přezkum stížnosti, a to že „žádné omezení hospodářské soutěže, které mělo zabránit nebo ztížit obchod s náhradními díly v této oblasti, nebylo prokázáno“ (napadené rozhodnutí, bod 7.1, s. 22, třetí pododstavec).

167 Stejně tak, pokud jde o posouzení dopadu systému CES na mezioblastní prodeje, které se uskutečnily mezi Spojenými státy a oblastí ES/ESVO, žádný důkaz předložený žalobkyní nemůže zpochybnit závěr Komise na konci správního řízení, že systém CES neodděluje trh Společenství tím, že na tomto trhu zakazuje hospodářskou soutěž v oblasti náhradních dílů dovezených ze Spojených států za nižší ceny než evropské, a rovněž neovlivňuje obchod s takovými náhradními díly uvnitř Společenství (napadené rozhodnutí, bod 7.2, s. 25, první a druhá odrážka). V tomto ohledu je namístě připomenout, že aby použití pravidel hospodářské soutěže na dohodu týkající se výrobků, které byly zakoupeny ve Spojených státech za účelem jejich prodeje ve Společenství, bylo odůvodněné, tato dohoda musí na základě všech skutkových a právních okolností umožnit s dostatečným stupněm

pravděpodobnosti předpokládat, že by mohla mít více než zanedbatelný vliv na hospodářskou soutěž ve Společenství a obchod mezi členskými státy. Pouhá skutečnost, že jednání má určitý dopad, ať je jakýkoliv, na hospodářství Společenství, nepředstavuje sama o sobě dostatečně úzkou souvislost, která by mohla založit pravomoc Společenství. Aby byl tento dopad zohledněn, musí být podstatný, tj. značný a zanedbatelný.

168 V důsledku toho je třeba první žalobní důvod zamítnout jako neopodstatněný.

D – K druhému žalobnímu důvodu, týkajícímu se úvahy napadeného rozhodnutí ohledně použití článku 82 ES

1. K obsahu stížnosti

169 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je chybné, jelikož v bodě 8 tvrdí, že stížnost neuplatnila porušení článku 82 ES.

170 Soud uvádí, že pokud jde o tvrzení, že byl porušen článek 82 ES, je v konečné části stížnosti pouze uvedeno, že jednání Caterpillar „může být považováno za zneužití dominantního postavení, které je zakázáno článkem [82] ES“, a že Haladjian nabídla Komisi pomoc při vymezení relevantního trhu, dominantního postavení Caterpillar a zneužití tohoto dominantního postavení, pokud Komise považovala za nezbytné provést v tomto ohledu šetření. Mimoto je třeba zdůraznit, že ve svých připomínkách k dopisu podle článku 6 žalobkyně v této věci uznala, že pokud je

pravda, že nezdůvodnila ve stížnosti svá tvrzení o porušení článku 82 ES, bylo to z toho důvodu, že byla – a zůstala – přesvědčena, že jednání vytýkaná Caterpillar byla článkem 81 ES zakázána. Je tedy nesprávné, že žalobkyně vytýká napadenému rozhodnutí, že uvedlo, že její stížnost neuplatnila porušení článku 82 ES, když neuvedla ve stížnosti skutečnosti umožňující pochopit, v čem by mohlo jednání Caterpillar představovat zneužití dominantního postavení.

2. *K tvrzením uvedeným v souhrnné zprávě ze dne 11. srpna 2000*

- 171 Napadené rozhodnutí v bodě 8 uvádí, že Haladjian se pouze v souhrnné zprávě ze dne 11. srpna 2000 výslovně dovolávala, avšak obecně a bez předložení důkazů, tvrzení týkajících se porušení článku 82 ES, která pouze vyjmenovávají některé zneužívající praktiky uvedené tímto ustanovením. I kdyby však bylo považováno za prokázané, že Caterpillar má dominantní postavení na trhu se svými náhradními díly, jsou tyto výtky napadeným rozhodnutím zamítnuty.

a) *K údajnému stanovení nespravedlivých transakčních cen*

- 172 Pokud jde o první tvrzení o porušení článku 82 ES, které se týká stanovení nespravedlivých transakčních cen, napadené rozhodnutí uvádí, že takové tvrzení nemůže být přijato, jelikož Caterpillar neurčuje žádnou cenu, a že její distributoři svobodně navrhnou dalším prodejcům a uživatelům ceny, kterou zamýšlí uplatňovat (napadené rozhodnutí, bod 8, druhý pododstavec).

173 Žalobkyně tvrdí, že toto posouzení je nesprávné s ohledem na nátlak, který vyvíjela Caterpillar na společnost Maia v roce 1993. Navíc je v tomto případě zásadní otázka, zda skutečnost, že Caterpillar zvýšila americkým distributorům o 10 % prodejní ceny za náhradní díly, které byly určeny pro vývoz do Evropy, a neumožnila evropskému dalšímu prodejci, který se zásobuje ve Spojených státech, aby využil množstevních slev, představuje nespravedlivou cenu. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že i za předpokladu, že náklady mohly být vypočítány tak, aby „odškodnily“ evropského distributora na území, do kterého jsou výrobky vyváženy, potrestání amerického distributora, který vyváží do Evropy, překračuje meze tohoto cíle. Krom toho napadené rozhodnutí nezohledňuje informace, které žalobkyně sdělila během správního řízení, pokud jde o diskriminaci evropského uživatele, který nakupuje ve Spojených státech, přímo nebo prostřednictvím evropského dalšího prodejce, když platí v dolarech za tržní cenu, vůči evropským distributorům, kteří nakupují v Belgii v evropských měnách za cenu, která zahrnuje dolarový kurz nutně nižší, než je jeho skutečný kurz. Tato podpora, kterou poskytuje společnost Caterpillar svým evropským distributorům, narušuje tržní podmínky tím, že jim umožňuje čelit dovozům ze Spojených států.

174 Soud nejprve obecně uvádí, že tvrzení o porušení článku 82 ES, které předkládá žalobkyně poprvé v souhrnné zprávě ze dne 11. srpna 2000, pouze uvádí, že Caterpillar vynucovala u Haladjian a ostatních dalších prodejců nevýhodné a diskriminující podmínky prodeje, a že v důsledku toho „jednání [Caterpillar] představovalo zneužití dominantního postavení ve smyslu článku 82 ES, které se projevovalo zejména stanovením nespravedlivých transakčních cen, omezováním odbytu na úkor spotřebitelů a uplatňováním rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, tedy všemi protiprávními jednáními stanovenými v článku 82 ES“. Žalobkyně tímto pouze uplatňuje formální existenci porušení článku 82 ES, aniž by toto tvrzení podložila v projednávaném případě řádnými argumenty a předložila alespoň důkaz na podporu takového tvrzení.

- 175 Pokud jde o první tvrzení Haladjian, je namístě uvést, že žalobkyně nepopírá, že Caterpillar ponechává svým distributorům, zejména americkým distributorům, úplnou svobodu při stanovení prodejní ceny za náhradní díly jejich zákazníkům, jako je Haladjian. Žalobkyně zde pouze opakuje argumenty, na které již bylo odpovězeno, nebo tvrzení, která nejsou podložena dostatečnými důkazy.
- 176 Pokud jde tedy o údajný nátlak, který vyvíjela společnost Caterpillar na společnost Maia v roce 1993, přezkum kontaktů mezi těmito dvěma podniky ohledně objednávky ze dne 24. února 1993, který byl proveden v rámci prvního žalobního důvodu, umožňuje prokázat, že se Komise nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když uvedla, že tyto kontakty vyplývají ze zvláštního kontextu, ve kterém tato objednávka vznikla. Ze stejných důvodů tyto kontakty neumožňují dostatečně prokázat existenci údajných nespravedlivých transakčních cen, jak tvrdila Haladjian. Stejně tak je tomu v případě, kdy jde o možnost evropského dalšího prodejce získat množstevní slevy u amerických distributorů Caterpillar, jelikož tato otázka byla přezkoumána v rámci prvního žalobního důvodu a neumožňuje v projednávaném případě určit případné omezení hospodářské soutěže .
- 177 Krom toho, tvrzení žalobkyně, že zvýšení ceny o 10 %, které požadovala Caterpillar po svých amerických distributorech v případě objednávek náhradních dílů, které byly určeny na vývoz do oblasti ES/ESVO, překračuje meze toho, co je nezbytné pro systém CES, není podloženo jakýmkoli důkazem o nepřiměřené nebo neodůvodněné povaze tohoto opatření. Takové tvrzení tedy nemůže stačit ke zpochybnění objektivních důvodů cenových rozdílů, které požadovala společnost Caterpillar po svých amerických distributorech v případě prodeje za účelem vývozu, které byly uvedeny v napadeném rozhodnutí, a to v podstatě důvodů týkajících se nezbytnosti zachovat kvalitu a soudržnost své evropské distribuční sítě.

178 Stejně tak údaje týkající se vývoje cen, které uplatňovala ve Francii společnost Bergerat a které získala společnost Haladjian mezi rokem 1992 a 2000 ve Spojených státech, které žalobkyně poskytla během správního řízení v příloze k souhrnné zprávě ze dne 11. srpna 2000 a předložila jako důkaz o skutečnosti, že je diskriminována vůči evropským distributorům Caterpillar v rozsahu, v němž musí platit za své nákupy ve Spojených státech v dolarech, zatímco evropští distributoři mohou nakupovat v Evropě u Caterpillar Overseas v evropské měně vázané na dolarový kurz, který je pro ně výhodnější, nemůže stačit ke zpochybnění posouzení napadeného rozhodnutí, které se týká údajného stanovení nespravedlivých transakčních cen. Tyto cenové rozdíly konstatované Haladjian lze totiž vysvětlit jednak oceněním dolaru vůči evropským měnám v období od roku 1992 do roku 2000, a jednak vlastními potřebami distribuční sítě Caterpillar vzhledem k tomu, že Caterpillar může rozhodnout na základě své obchodní politiky, že zabrání tomu, aby její evropští distributoři byli poškozeni účinky, které jsou spojené s kolísáním měnových trhů. Dále, a to především, situace evropských dalších prodejců nemůže být srovnávána se situací evropských distributorů Caterpillar vzhledem k tomu, že evropští další prodejci nejsou vázáni smluvními povinnostmi, které se vztahují na evropské distributory.

179 V důsledku toho žalobkyně neprokázala existenci zjevně nesprávného posouzení Komise, co se týče přezkumu jejího tvrzení o porušení článku 82 ES z důvodu stanovení nespravedlivých transakčních cen společností Caterpillar.

b) K údajnému omezování odbytu na úkor spotřebitelů

180 Pokud jde o druhé tvrzení o porušení článku 82 ES, které se týká omezování odbytu na úkor spotřebitelů, napadené rozhodnutí uvádí, že toto tvrzení je neodůvodněné, jelikož uživatelé se mohou zásobovat bez nátlaku po celém světě a další prodejci se

mohou zásobovat v jiných zeměpisných oblastech, když uvedou identitu uživatelů zeměpisné oblasti a místo určení objednaných náhradních dílů (napadené rozhodnutí, bod 8, druhý pododstavec).

181 Žalobkyně toto posouzení kritizuje, když uvádí, že nezohledňuje nepružnost a přísnost systému CES, který vyžaduje informace, které překračují meze toho, co je nezbytné. Stejně tak skutečnost, že evropský další prodejce nemůže vytvářet zásoby ve Spojených státech, kde jsou náhradní díly levnější, byť na účet ohlášeného uživatele, způsobuje omezení možnosti zásobování evropských uživatelů. Žalobkyně vychází v tomto ohledu z potvrzení, která dali v lednu a únoru 1993 dva její zákazníci, kteří si přáli, aby mohla provozovat důležitý sklad náhradních dílů.

182 Soud uvádí, že z přezkumu argumentů, které byly předloženy v rámci prvního žalobního důvodu, vyplývá, že žádný z těchto argumentů neumožňuje dospět k závěru, že objednávky učiněné evropskými uživateli, kteří využívají Haladjian jako zmocněnkyni v rámci systému CES, nebyly provedeny. Odbyty tedy nejsou omezovány na úkor uživatelů, jak tvrdí žalobkyně.

183 Navíc je třeba rovněž zohlednit skutečnost, že zcela legitimní vůli evropských uživatelů využívat náhradní díly zakoupené ve Spojených státech, kde jsou levnější, je nutno posuzovat podle obchodní politiky Caterpillar, uznané Komisí, která usiluje o omezení takových mezioblastních prodejů, aby zvýhodnila své evropské distributory, kteří, aby byli přítomni na trhu a nabízeli všechny služby požadované Caterpillar, jako prodej stavebních strojů, musí nést náklady, které nenesou evropští další prodejci, kteří se zásobují ve Spojených státech na účet evropských uživatelů. Argumenty předložené žalobkyní tedy neumožňují zpochybnit tuto situaci, která vyvažuje zájmy různých dotčených stran na úkor přání dvou zákazníků Haladjian,

kteří si přejí, aby mohli maximálně využít jejich možnosti zásobování bez ohledu na vlastní zájmy Caterpillar a její distribuční síť.

184 V důsledku toho žalobkyně neprokázala zjevně nesprávné posouzení Komise, pokud jde o přezkum jejího tvrzení týkajícího se porušení článku 82 ES z důvodu omezování odbytu na úkor spotřebitelů společností Caterpillar.

c) K údajnému uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy

185 Pokud jde o třetí tvrzení o porušení článku 82 ES, které se týká uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy, napadené rozhodnutí shledává, že stěžovatelka nepředkládá žádný argument, který prokazuje, že byla diskriminována vůči ostatním dalším prodejčům. Naopak, systém CES zachází se všemi evropskými dalšími prodejci stejně (napadené rozhodnutí, bod 8, druhý pododstavec).

186 Žalobkyně uplatňuje, že v tomto případě není relevantní otázka, že byla diskriminována vůči ostatním evropským dalším prodejčům, avšak že byla diskriminována vůči ostatním evropským kupujícím – distributorům, dalším prodejčům a uživatelům –, a to ohledně srovnatelných množství. Tedy skutečnost, že systém CES přijímá evropské další prodejce, jako Haladjian, pouze pod podmínkou, že jednají pouze jako zmocněnci konečných uživatelů, znamená, že jsou jim uloženy podmínky, které nejsou objektivně odůvodnitelné a jejichž jediným cílem je snížit možnosti alternativní nabídky.

187 Soud uvádí, že zejména v tomto případě nemůže žalobkyně požadovat, aby s ní Caterpillar zacházela po obchodní stránce stejně jako se svými evropskými

distributory, jelikož tyto distributoři jsou vázáni smluvními povinnostmi, které se na Haladjian nevztahují. Tato skupina kupujících se tedy odlišuje od dalších prodejců a uživatelů, kteří nejsou takovými povinnostmi vázáni.

188 V důsledku toho žalobkyně neprokázala zjevně nesprávné posouzení Komise, pokud jde o přezkum jejího tvrzení, že byl porušen článek 82 ES z důvodu uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy.

3. *K ostatním výtkám žalobkyně*

189 Žalobkyně kritizuje napadené rozhodnutí, jelikož zcela přehlíží další praktiky společnosti Caterpillar, které představují systematickou politiku jejího vyloučení, jelikož je jediným konkurentem evropských distributorů v Evropě. Tyto praktiky, kterých se převážně dopustila Caterpillar s Bergerat, spočívají v kontrole zásobování, využívání „mezer“ systému CES, které umožňují Bergerat, aby kontaktovala její zákazníky, v poskytování „profit credit“ společnosti Bergerat, což umožňuje tomuto podniku být informován o množství nákupů uskutečněných společnostmi Haladjian ve Spojených státech na účet svých francouzských zákazníků, v chování, jehož účelem je obecně diskreditování jejich činností a činností dalších prodejců zveřejňováním, že kvalita a původ náhradních dílů, které prodávají, není zaručen.

190 Soud uvádí, že tyto výtky a zejména ty, které se týkají činností přičitatelných Bergerat, nebyly uplatněny žalobkyní během správního řízení jako tvrzení o porušení článku 82 ES. Nemůže být tedy napadenému rozhodnutí vytýkáno, že je z tohoto pohledu nepřezkoumalo.

4. Závěry Soudu

191 Z výše uvedeného vyplývá, že argumenty předložené žalobkyní, pokud jde o úvahy napadeného rozhodnutí ohledně použitelnosti článku 82 ES, nemohou zpochybnit posouzení právního a skutkového stavu, která Komise v tomto rámci provedla. V důsledku toho je třeba druhý žalobní důvod zamítnout.

E – Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení procesních pravidel

1. K výtce vycházející z nepřiměřené délky trvání řízení

192 Žalobkyně tvrdí, že správní řízení trvalo, od podání stížnosti do zamítavého rozhodnutí, téměř deset let, a uvádí, že taková délka trvání není přiměřená. Vyšetřování totiž trvalo velice dlouho, jelikož od podání stížnosti v říjnu 1993 do září 2000, tj. dne, kdy ji služby Komise ústně informovaly o jejich záměru tuto stížnost odložit, uplynulo sedm let. Stejně tak žalobkyně musela od října 2000 podniknout několik kroků, zejména podat žalobu pro nečinnost, aby obdržela dopis podle článku 6 a konečné rozhodnutí. Krom toho, nepřiměřená délka trvání správního řízení ovlivnila obsah spisu, když připravila žalobkyni o možnosti shromáždit dodatečné důkazy týkající se cen podle systému CES a v rámci jeho provádění.

193 Soud nejprve připomíná, že za předpokladu, že napadené rozhodnutí je rozhodnutí zamítající stížnost, případná příliš dlouhá doba na vyřízení této stížnosti nemůže mít v zásadě vliv na samotný obsah konečného rozhodnutí, které Komise přijala. Tato délka trvání totiž nemůže, kromě výjimečných případů, vést ke změně základních prvků, které v jednotlivých případech prokazují existenci nebo neexistenci protiprávního jednání porušujícího pravidla hospodářské soutěže nebo které odůvodňují, že Komise neprovede vyšetřování (usnesení Soudního dvora ze dne 13. prosince 2000, SGA v. Komise, C-39/00 P, Recueil, s. I-11201, bod 44). Délka trvání

vyšetřování stížnosti tedy v zásadě stěžovatele nepoškozuje, pokud dojde k zamítnutí.

194 Navíc v projednávaném případě žalobkyně náležitě neprokazuje, v čem mohou základní prvky, které zohlednilo napadené rozhodnutí, ovlivnit nebo změnit délku trvání správního řízení.

195 Krom toho je třeba uvést, že dodržování přiměřené lhůty pro přijetí rozhodnutí na konci správních řízení Komisí v oblasti politiky hospodářské soutěže představuje uplatnění zásady řádné správy (viz ve věci zamítnutí stížnosti, rozsudek Soudního dvora ze dne 18. března 1997, *Guérin automobiles v. Komise*, C-282/95 P, Recueil, s. I-1503, body 37 a 38). Přiměřená povaha délky trvání takového řízení musí být posouzena podle zvláštních okolností každé věci a zvláště podle kontextu této věci, jednotlivých fází řízení, které Komise musí dodržovat, a složitosti věci, jakož i podle významu věci pro jednotlivé dotčené účastníky řízení (rozsudek Soudu ze dne 22. října 1997, *SCK a FNK v. Komise*, T-213/95 a T-18/96, Recueil, s. II-1739, bod 57).

196 V projednávaném případě délka trvání řízení vyplývá ze složitosti skutečností, které zpochybňují světovou a evropskou prodejní politiku významného podniku, a z nezbytnosti přezkoumat mnoho tvrzení a přiložených dokumentů, které žalobkyně předložila. V dodatku ke stížnosti předložené dne 18. října 1993, která byla podána v rámci řízení dříve zahájeného Komisí proti Caterpillar následně po zaslání oznámení námitek dne 12. května 1993, tak žalobkyně zaslala Komisi několik dopisů v dubnu a květnu 1994, srpnu 1995, květnu a srpnu 1997, listopadu a prosinci 1997 a srpnu 2000, aby jí sdělila nové skutečnosti nebo se vyjádřila ke stavu řízení. Stejně tak následně po dopisu podle článku 6 zasláném žalobkyni dne 19. července 2001, žalobkyně předložila dne 22. října 2001 obsáhlá vyjádření, která

Komise musela přezkoumat před přijetím napadeného rozhodnutí dne 1. dubna 2003.

197 V důsledku toho výtka vycházející z nepřiměřené délky trvání správního řízení musí být zamítnuta.

2. K výtkaům vycházejícím z nedostatku řádné péče a nestrannosti při přezkumu stížnosti a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí

198 Žalobkyně tvrdí, že Komise neprojevila řádnou péči a nestrannost, když zamítla její stížnost, aniž by dokonce přezkoumala situaci na relevantním trhu, a to i když měla Komise v tomto ohledu k dispozici informace, a to tabulku přiloženou ke stížnosti, která ukazovala na snížení prodejů Haladjian od roku 1989 do roku 1992 a která byla opět aktualizována v roce 1999, jakož i údaje týkající se prodaných výrobků a cen uplatňovaných různými distributory v Evropě a Spojených státech, které předložila společnost Haladjian nebo distributoři. Krom toho žalobkyně uplatňuje, že Komise měla vysvětlit v napadeném rozhodnutí důvody, na základě kterých se rozhodla stížnost zamítnout, zatímco během sedmi let jí podávala informace v opačném smyslu. V tomto ohledu žalobkyně uvádí, že Komise jí dopisem ze dne 13. dubna 1995 sdělila, že některé písemnosti ve spise měly „zvláštní význam“ nebo že dopis pana Van Mierta, člena Komise odpovídajícího za hospodářskou soutěž ze dne 15. června 1999, nasvědčoval tomu, že Caterpillar bude zasláno oznámení námitek.

199 Soud uvádí, že Komise není v odůvodnění rozhodnutí, které přijala za účelem zajištění provádění pravidel hospodářské soutěže, povinna vyjádřit se ke všem argumentům, které zúčastněné osoby uplatňují na podporu svého návrhu. Stačí, že popíše skutkové okolnosti a právní úvahy, které mají základní význam v systematické

rozhodnutí (rozsudek Soudu ze dne 17. července 1998, ITT Promedia v. Komise, T-111/96, Recueil, s. II-2937, bod 131).

200 Pokud jde v tomto ohledu o tvrzení, že Komise nepřezkoumala situaci na relevantním trhu, je třeba uvést, že napadené rozhodnutí vymezuje v bodě 4 relevantní trh, pokud jde jak o dotčené výrobky, a to stavební stroje a jejich náhradní díly, tak o zeměpisný rozměr uvedeného trhu. Navíc napadené rozhodnutí jasně popisuje skutkové okolnosti a právní úvahy, které odůvodňují zamítnutí stížnosti, pokud jde o tvrzení, že byly porušeny články 81 ES a 82 ES. Komisi tedy nemůže být vytýkáno, že se neodvolávala během správního řízení nebo v napadeném rozhodnutí na dokumenty, u nichž žalobkyně neprokázala jejich zásadní povahu.

201 Krom toho je třeba zdůraznit, že dopis Komise ze dne 13. dubna 1995 po žalobkyni pouze požaduje, aby sdělila, které dokumenty mezi těmi ve spise měly zvláštní význam, tj. které dokumenty mohly být důvěrné vůči Caterpillar a které tedy nemohly být tomuto podniku předloženy. Stejně tak dopis ze dne 15. června 1999 zasláný žalobkyni členem Komise panem Van Miertem pouze uvádí, že „následně po nedávném rozsudku ve věci Javico, [její] služby uzavírají předběžné konzultace, které předchází zaslání nového oznámení námitek“, že „[pro ni bylo] nemožné v této fázi předvídat výsledek takové konzultace“. Tyto dokumenty tedy neumožňují prokázat, že během sedmi let poskytovala Komise žalobci údaje, které jí umožnily se domnívat, že se rozhodla potrestat Caterpillar na základě článku 81 ES a 82 ES spíše než zamítnout stížnost, a které nebylo třeba přezkoumat v rámci konečného rozhodnutí.

202 V důsledku toho výtka vycházející z nedostatku řádné péče a nestrannosti při přezkumu stížnosti a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí musí být zamítnuty.

3. *K výtce vycházející z porušení článku 6 nařízení č. 2842/98*

203 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila článek 6 nařízení č. 2842/98, podle kterého je-li Komise toho názoru, že okolnosti, které zjistila, ji neopravňují k tomu, aby vyhověla stížnosti, sdělí stěžovateli důvody a stanoví jim lhůtu k písemnému vyjádření. V projednávaném případě Komise nebyla schopna předložit svá vyjádření ohledně důvodů zamýšlených pro zamítnutí její stížnosti. Napadené rozhodnutí tak žalobkyni vytýká, že nepředložila některé důkazy, zejména důkazy týkající se nákupů u společnosti Maia za Consumer price v dolarech před 14. únorem 1993 nebo skutečnosti, že objednávky učiněné u Maia byly určeny do Francie, a nikoli do Afriky, aniž by jí umožnila vyjádřit se k jejím otázkám ve svých připomínkách k dopisu podle článku 6.

204 Soud však připomíná, že dopis podle článku 6 uváděl, že po analýze jednotlivých dokumentů obdržených v rámci správního řízení, Komise dospěla k závěru, že „za tohoto stavu věci [,] zjištěné skutečnosti neumožňuj[í] žádosti vyhovět“. Pokud jde přesněji o dokumenty týkající se Maia, dopis podle článku 6 uvedl zejména následující:

„ICBO a Schmidt obdržely od Maia náhradní díly za ceny (Consumer price v dolarech nebo mezinárodní sazby v dolarech) jiné a – zjevně podstatně nižší – než ceny podle italské sazby, [když] předstíraly, že tyto náhradní díly jsou určeny do Spojených států, země, do které, kvůli cenám mnohem nižším než cenám uplatňovaným v Evropě, nejsou vývozy za evropské běžné ceny obvykle ziskové. Tyto náhradní díly jsou ve skutečnosti určeny Haladjian [...] pro její obchodní činnosti v Africe a Francii.“

205 V odpovědi na toto odůvodnění, které Komise zamýšlela podat, Haladjian uplatnila, aniž by v tomto ohledu předložila důkazy, že náhradní díly zakoupené prostřednictvím ICBO a Schmidt byly určeny do Francie a že Maia se neodvážila svobodně dodávat Haladjian kvůli vyhrožování Caterpillar, že ukončí svou dohodu. Žalobkyně se tedy nemůže pozastavovat nad tím, že napadené rozhodnutí odpovídá na její tvrzení tak, že Haladjian nikdy neprokázala, že mohla využívat mezinárodní sazby u Maia, a že rovněž neprokázala, že konečným místem určení prodeje uskutečněných prostřednictvím ICBO a Schmidt byla Francie, a nikoli Afrika.

206 V důsledku toho výtka vycházející z porušení článku 6 nařízení č. 2842/98 musí být zamítnuta.

4. *K výtkaům vycházejícím z porušení práva na přístup ke spisu*

207 Žalobkyně připomíná, že dopisem ze dne 23. října 2001 požadovala po příslušném úředníkovi pro slyšení kopii dvou dokumentů uvedených v dopise podle článku 6, a to informace o cenách, které navrhli někteří evropští distributoři Caterpillar, a o dokumentu, které Komise měla k dispozici od Leverton. Dopisem ze dne 10. prosince 2001, úředník pro slyšení jednak odpověděl, že údaje o cenách uplatňovaných Caterpillar u jednotlivých distributorů jsou důvěrné údaje, a uvedl, že jelikož zamýšlené zamítnutí stížnosti nebylo založeno na zvláštních cenových hladinách, nebylo nutné, aby se stěžovatel seznámil s těmito dokumenty. Úředník pro slyšení dále upřesnil, že dokument společnosti Leverton, který nebyl poskytnut, zakazoval této společnosti využít její americkou dceřinou společnost pro zásobování mimo systém CES. Úředník pro slyšení z toho vyvodil, že tento dokument není pro zamítnutí stížnosti relevantní.

208 Žalobkyně však uplatňuje, že na rozdíl od toho, co tvrdí úředník pro slyšení, dokument týkající se způsobu, jakým Caterpillar používá systém CES na americkou dceřinou společnost evropského distributora, byl ve skutečnosti pro vyřízení této věci relevantní, jelikož umožňoval analyzovat účinky systému CES na hospodářskou soutěž ve Společenství. Krom toho žalobkyně uvádí, že dopis podle článku 6 obsahuje některé údaje o cenách, které uplatňovala Caterpillar se svými distributory, zatímco v napadeném rozhodnutí se v tomto ohledu žádné posouzení nevyskytuje. Takové informace jsou však relevantní pro určení cenové politiky Caterpillar vůči jejím distributorům. Bylo by tak užitečné ověřit, zda existuje souvislost mezi cílenými slevami, které Bergerat navrhla některým zákazníkům Haladjian v roce 1993, a cenami, které Caterpillar u tohoto distributora uplatňovala v tomto období, nebo obecněji, zda ceny uplatňované Caterpillar u svých distributorů se zásadně liší od cen uplatňovaných u amerických distributorů, a v případě kladné odpovědi, z jakých důvodů.

209 Krom toho žalobkyně uvádí, že napadené rozhodnutí nezohledňuje skutečnost, že zaměstnanec společnosti Maia uznal v rámci správního řízení, že Caterpillar by jí zrušila slevy v případě prodeje společnosti Haladjian.

210 Ze všech těchto důvodů žalobkyně žádá Soud, aby přijal všechna opatření, která jsou nezbytná k ověření, že spis Komise neobsahuje prvky, které nebyly zohledněny nebo byly Komisí nesprávně analyzovány, a to za účelem ověření, zda rozhodnutí je skutečně založeno na jasných skutečnostech a neobsahuje zjevně nesprávné posouzení, které by doplnilo to, na něž žalobkyně mohla upozornit. Podáním tohoto návrhu si je žalobkyně vědoma toho, že jako stěžovatelka nemá tak rozsáhlé právo přístupu ke spisu jako podniky, proti nimž je řízení vedeno. Netvrdí rovněž, že věděla o obchodních tajemstvích. Z tohoto důvodu navrhuje Soudu, aby jí byl přímo předložen spis nebo přinejmenším všechny dokumenty, které považuje Soud za nezbytné s ohledem na nutnost odstranit jakoukoli nejistotu za účelem vyřešení sporu.

211 Soud uvádí, že argumenty, které žalobkyně předložila v rámci výtky vycházející z porušení práva přístupu ke spisu, nepochybně žádným způsobem posouzení úředníka pro slyšení, podle kterého obsah dotčených dokumentů je důvěrný kvůli důvodům spojeným s obchodním tajemstvím. V projednávaném případě se tedy nemůže jednat o porušení práva přístupu ke spisu.

212 Krom toho za účelem kritiky posouzení úředníka pro slyšení, že nebylo nutné, aby se Haladjian seznámila s dotčenými dokumenty, aby pochopila, z jakých důvodů byla její stížnost zamítnuta, žalobkyně pouze zcela hypoteticky a prospektivně uvádí, jaký mohl být zájem Komise na přezkoumání cenové politiky Caterpillar vůči jejím distributorům. V tomto ohledu je třeba připomenout, že následně po stížnosti ohledně porušení článků 81 ES a 82 ES není Komise povinna zahájit řízení směřující k prokázání uvedených porušení, avšak pouze důkladně přezkoumat skutkové a právní okolnosti, se kterými ji seznámil stěžovatel za účelem posouzení, zda tyto okolnosti odhalují chování, které může narušit hospodářskou soutěž na společném trhu a ovlivnit obchod mezi členskými státy (viz výše body 26 až 28). Komisi tedy nemůže být vytýkáno, že v napadeném rozhodnutí neupřesnila cenovou politiku Caterpillar vůči jejím distributorům, jelikož toto rozhodnutí dostatečně právním způsobem popisuje důvody, na základě kterých musí být tvrzení o porušení článku 81 ES a 82 ES, která předložila Haladjian, zamítnuta.

213 Soud nepovažuje za nutné přijmout důkazní opatření za účelem nařízení Komisi, aby předložila dokumenty nezbytné k vyřešení sporu a odpověděla na návrh, který v tomto smyslu učinila žalobkyně.

- 214 Konečně je namístě připomenout, že žalobkyně se nemůže poprvé až ve stadiu soudního řízení odvolávat na skutečnost, že podle ní během jednání v kanceláři člena Komise pana Van Mierta dne 29. června 1998 jedna z vedlejších účastnic řízení uvedla, že „během kontroly odpovědný pracovník Maia [písemně] uznal, že pokud by Caterpillar věděla, že prodává Haladjian, její slevy [by byly] zrušeny“, aby se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí. Totiž i za předpokladu, že tato skutečnost je potvrzena, což ze spisu nevyplývá, nepostačí jako taková ke zpochybnění napadeného rozhodnutí, jelikož toto uvádí, že Caterpillar vyhrožovala Maia před únorem 1993, že ukončí její dohodu o distribuci, pokud se prokáže, že porušila pravidla systému CES, když uskutečňovala mezioblastní prodeje a nedodržovala příslušná pravidla. Vyjádření odpovědného pracovníka Maia, které je uvedeno výše, tedy může zcela souviset s vyhrožováním společností Caterpillar, že ukončí dohodu s Maia, pokud bude nadále prodávat skupině ICBO/Schmidt, což bylo prozrazeno anonymním dopisem v únoru 1990.
- 215 V důsledku toho výtky vycházející z porušení článku 6 nařízení č. 2842/98 musí být zamítnuty.
- 216 Z výše uvedeného vyplývá, že třetí žalobní důvod musí být zamítnut v plném rozsahu.
- 217 Žaloba se tedy zamítá v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 218 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch,

požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně neměla ve věci úspěch a Komise požadovala náhradu nákladů řízení, je namíste rozhodnout, že žalobkyně ponese vlastní náklady a že se jí ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí a vedlejšími účastnicemi řízení.

Z těchto důvodů

Soud (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyně ponese vlastní náklady a ukládá se jí náhrada nákladů řízení vynaložených Komisí a vedlejšími účastnicemi řízení.**

García-Valdecasas

Cooke

Trstenjak

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 27. září 2006.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

E. Coulon

R. García-Valdecasas

Obsah

Skutkový základ žaloby	II - 3785
A – Dotčené společnosti	II - 3785
B – Správní řízení	II - 3786
1. Řízení zahájené Komisí proti Caterpillar	II - 3786
2. Řízení zahájené na základě stížnosti Haladjian	II - 3786
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	II - 3788
Právní otázky	II - 3790
A – Úvodní poznámky k rozsahu povinností, které přísluší Komisi při vyšetřování stížnosti na porušení článků 81 ES a 82 ES	II - 3790
B – Obecný popis „systému CES“, žalobních důvodů Haladjian a napadeného rozhodnutí	II - 3793
1. Popis systému CES	II - 3793
2. Popis žalobních důvodů společnosti Haladjian	II - 3796
3. Napadené rozhodnutí a žaloba Haladjian	II - 3796
C – K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z existence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu a nesprávného právního posouzení, pokud jde o použití čl. 81 odst. 1 ES	II - 3798
1. K výtkám týkajícím se systému CES	II - 3799
a) K dopadu omezení mezioblastních prodejů	II - 3799
Argumenty účastnic řízení	II - 3799
Závěry Soudu	II - 3801
b) K výtce týkající se seznamu mezioblastních dalších prodejců	II - 3804
c) K výtce týkající se místa určení mezioblastních prodejů	II - 3805
d) K výtce spojené s prodlením v přidělování kódů CES	II - 3806

2.	K výtčám týkajícím se dopisu ze dne 15. prosince 1982 společnosti Caterpillar svým evropským distributorům	II - 3808
3.	K výtčám týkajícím se dokumentů ohledně Bergerat a nabídek učiněných společností Bergerat zákazníkům společnosti Haladjian	II - 3810
	a) K výtce týkající se dopisu ze dne 19. července 1990 zasláního společností Caterpillar společnosti Bergerat	II - 3810
	Napadené rozhodnutí	II - 3810
	Argumenty účastnic řízení	II - 3811
	Závěry Soudu	II - 3812
	b) K výtčám týkajícím se nabídek učiněných společností Bergerat zákazníkům společnosti Haladjian	II - 3813
	Napadené rozhodnutí	II - 3813
	Argumenty účastnic řízení	II - 3814
	Závěry Soudu	II - 3815
4.	K výtčám ohledně dokumentů týkajících se společnosti Leverton	II - 3818
	a) Napadené rozhodnutí	II - 3818
	b) Argumenty účastnic řízení	II - 3818
	c) Závěry Soudu	II - 3819
5.	K výtčám ohledně dokumentů týkajících se společnosti Maia	II - 3820
	a) K dokumentům týkajícím se sítě Maia/ICBO/Schmidt	II - 3820
	Napadené rozhodnutí [bod 6.3 a bod 7.1, písm. c)]	II - 3820
	Argumenty účastnic řízení	II - 3822
	Závěry Soudu	II - 3825
	b) K dokumentům týkajícím se objednávky ze dne 24. února 1993	II - 3828
	Napadené rozhodnutí	II - 3828
	Argumenty účastnic řízení	II - 3831
	Závěry Soudu	II - 3835
		II - 3859

6. Závěry Soudu	II - 3839
D – K druhému žalobnímu důvodu, týkajícímu se úvahy napadeného rozhodnutí ohledně použití článku 82 ES	II - 3840
1. K obsahu stížností	II - 3840
2. K tvrzením uvedeným v souhrnné zprávě ze dne 11. srpna 2000	II - 3841
a) K údajnému stanovení nespravedlivých transakčních cen	II - 3841
b) K údajnému omezování odbytu na úkor spotřebitelů	II - 3844
c) K údajnému uplatňování rozdílných podmínek vůči obchodním partnerům při plnění stejné povahy	II - 3846
3. K ostatním výtčům žalobkyně	II - 3847
4. Závěry Soudu	II - 3848
E – Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení procesních pravidel	II - 3848
1. K výtce vycházející z nepřiměřené délky trvání řízení	II - 3848
2. K výtčům vycházejícím z nedostatku řádné péče a nestrannosti při přezkumu stížnosti a nedostatku odůvodnění napadeného rozhodnutí	II - 3850
3. K výtce vycházející z porušení článku 6 nařízení č. 2842/98	II - 3852
4. K výtčům vycházejícím z porušení práva na přístup ke spisu	II - 3853
K nákladům řízení	II - 3856